

Glasilo Občine Lukovica

Rokovnjač

Junij/julij 2010, letnik XII, številka 6

stran 9

Naše punce telovadijo

stran 9

Kopalni avtobus vabi ...

stran 26

Naši pevci navduševali v Angliji

KOPALNI AVTOBUS

**SIMONOV ZALIV
DATUMI ODHODOV:**

Vsak TOREK: • 29.6.
• 6.7., 13.7., 20.7., 27.7.
• 3.8., 10.8., 17.8., 24.8., 31.8.

ODHOD IZ TROJAN OB 5:45
AVTOBUSNE POSTAJE DO DOMŽAL PO DOGOVORU
ODHOD IZ DOMŽAL OB 6:15
PRIHOD DOMOV V VEČERNIH URAH

CENA IZLETA:
ODRASLI 13 €
OTROCI v spremstvu odraslih 11 €

MOŽNOST KOSILA ALI KOPANJA V NOTRANJEM BAZENU
V HOTELU DELFIN ZA DOPLAČILO

Prijave se zbirajo na telefonski številki:
031/555-481 (Saša)
ali na e-mail naslovu:
sasshaj@gmail.com

Marché® RESTAURANT

BRUNCH

Sobotni in nedeljski užitki

Vse sobote in nedelje med 10.00–15.00 uro.
Za samo 10,50 EUR lahko iz naše ponudbe
izberete kar želite in kolikor želite.

Marché Lukovica, Koseskega cesta 1a, 1225 Lukovica
telefon: 01/ 729 65 36
www.marche-restaurants.com

10,50 €
Varnikom upoštevano
1,50 € cestnine pri nakupu

dent d.o.o.

ZASEBNA ZOBNA ORDINACIJA
ZOBOTEHNIČNI LABORATORIJ
Krašnja 57a, 1225 Lukovica
Tel.: 01/723 45 22, 031/684 212

- popolna zobozdravstvena oskrba in svetovanje
- zobna protetika z uporabo sodobnih materialov
- zdravju prijazna brezkovinska keramika
- beljenje zob

Gostilna "Pri BEVCU"

Vabljeni na
domača kosila in malice.

Vabljeni k ogledu
čevljarskega muzeja.

DELOVNI ČAS:
od poned. do sobote, od 9. do 22. ure
nedelja od 8. do 14. ure
SREDA ZAPRTO

Dušan Jemec s.p.
Stari trg 10, 1225 Lukovica
tel. 01 7235 146, gsm: 041 532 483

GOSTILNA * PIZZERIA * PIVOVARNA

FURMAN

Lukovica
041 629 523
ali **01 7236 736**
Več informacij na
www.gostilnafurman.si

**AKCIJA! Ocvrt piščanec in liter
pijače samo 18 evrov.**

MIZARSTVO AVBELJ

izdelava pohištva po meri

- kuhinje
- otroške sobe
- predsobe
- vgradne omare
- pisarniško pohištvo

Avbelj Milan s.p.
Stegne 1, 1251 Moravče
Tel.: **01/723-14-76**
GSM: 041/641-446
www.mizarstvo-avbelj.si

Uvodnik

Kaplja čez rob ...

Pri svojem delu sem kot odgovorna urednica dolžna upoštevati Zakon o medijih, ki v 6. členu govori o nedotakljivosti in varstvu človekove osebnosti ter dostojanstva. Prepovedano je spodbujanje k neenakopravnosti in nestrpnosti ter izzivati narodno, rasno, versko, spolno ali drugo sovraštvo in nestrpnost.

To pišem zato, ker so tokrat nekateri avtorji prispevkov prestopili mejo dostojnosti in resno spodbujajo k sovraštvu in nestrpnosti. Po temeljitem premisleku sem se odločila, da teh prispevkov tokrat ne objavimo. Še zlasti zato, ker je pred kratkim prišlo do požiga delovnih strojev v kamnolomu, in marsikdo to dejanje že preveč povezuje z lokalnimi političnimi nesoglasji. Nihče nima pravice s prstom kazati na krivdo nekoga, vse dokler njegova krivda ni ugotovljena s pravnomočno sodbo. To pa vsekakor močno presega različne poglede, kajti v trenutku, ko se je zgodil incident v kamnolomu, so zadeve dobile čisto druge dimenzije.

Poleg tega pa obstaja sum, da so podpisani avtorji prispevkov zgolj »posodili« svoje ime pravemu avtorju, kar je nedopustno, skrajno žaljivo do vseh, ki ustvarjamo glasilo Rokovnjač in tudi do vseh, ki ga prebirate, spoštovane bralke in bralci. Da pa je mera polna, pa sedaj, ko brskam po arhivu Rokovnjača, ugotavljam, da so se tako sporni »avtorji« pojavljali že v prejšnjih številkah, vendar nikoli tako očitno in v tako velikem obsegu.

Ne morem razumeti in verjeti, da se je lahko ozračje v Občini Lukovica tako razgelo ob bližajočih se lokalnih volitvah. Ostajam brez besed in komentarjev, le nemo strim v poslana besedila, ki na najbolj nedostojen način blatijo posameznike. Razumem, ko ljudje pravijo, da je oblast sladka, resnično pa ne morem razumeti, kako nizko so se nekateri pripravili spustiti za to sladkost. Naj nam ne bodo v zgled politiki, ki jih dneвно gledamo na televiziji, oni se res ves čas med seboj prepirajo, vendar, ko kamere ugasnejo, gredo skupaj na kavo, tukaj, na lokalnem področju, pa različne zdrahe puščajo za seboj globoke rane, ki bodo izginile šele skozi generacije. Bodite prijatelji med seboj, saj skupaj živite, skupaj bodo živeli tudi vaši otroci in vnuki ... Je res vredno?

Prijazno vas pozdravljam

KATARINA KARLOVŠEK,
ODGOVORNA UREDNICA

VSEBINA

Uvodnik	3
Nov kombi za prevoz otrok	4
Hoferjev kotichek	5
Delovna skupina za šolo in vrtec	7
Novo gasilsko vozilo v Blagovici	8
Nova trgovina na Trojanah	9
Uspešni gasilci	14
Zaključni koncert	15
Naša mladina v Salzburgu	16
Medvedkova veselica	20
Dom starejših občanov v Lukovici	21
Intervju: Lea Nakrst	22
Zakladi Črni graben: Albin Zajc in Srečko Zalaznik	23
Reportaža o turneji moškega pevskega zbora	26
Šport	29
Križanka	31

Rokovnjač
Glasilo občine Lukovica

OB DNEVU
DRŽAVNOSTI

čestitamo vsem občankam in občanom naše občine in želimo lepo praznovanje.

Naj nam vsem ta dan predstavlja spomin na uresničitev dolgoletnih sanj.

Ohranimo to, kar smo s trdom pridobili, vsak dan ponosno zalivajmo cvet naše domovine Slovenije.

ŽUPAN MATEJ KOTNIK,
OBČINSKI SVET,
OBČINSKA UPRAVA

Prijazno vas vabimo

v soboto, 17. julija
2010, ob 20. uri,

**na gasilsko
veselico na
Trojanah.**

Ob vsakem vremenu bomo za vse potrebno v in ob šotoru poskrbeli

Ansambel
OKROGLI MUZIKANTI
in
TROJANSKI GASILCI.

Izkupiček od veselice namenjam
mo nakupu novega gasilskega
vozila GVM.

Društvo Skrinjca prireja

**24. junija od 19. ure
dalje na travniku za
Domačijo "Rus"**

**Petje in ples
ob ognju**

Spremljal nas bo Bojan Prečko
na bobnu in didgeridoju.

Praznovali bomo poletni solsticij
in uživali zunaj v dobri družbi.

**Priporočamo, da imate vsaj
kos oblačila v beli barvi.**

Naslednja številka Rokovnjača izide **27. avgusta**, rok za oddajo prispevkov je **16. avgust**. Svoje prispevke lahko pošljete po e-pošti na naslov rokovnjac@lukovica.si ali katarina@rta.si, po pošti ali jih oddajte v nabiralnik uredništva, GSM urednice: 051/365-992

ROKOVNJAČ je glasilo Občine Lukovica. Brezplačno ga prejemo vsa gospodinjstva občine Lukovica; odgovorna urednica: Katarina Karlovšek; uredniški odbor: Milena Bradač, Danilo Kastelic, Rok Avbelj, Leon Andrejka; ustanovitelji: Občina Lukovica, Stari trg 1, 1225 Lukovica, tel. 01/729 63 00, gsm: 051 365 992, jezikovni pregled: Primož Hieng; spletna stran: www.lukovica.si, e-mail: rokovnjac@lukovica.si; produkcija: IR IMAGE, Medvedova 25, Kamnik; trženje oglašnega prostora: IR IMAGE, Medvedova 25, Kamnik; naklada: 1.950 izvodov. Glasilo sodi med proizvode, za katere se obračunava 8,5 % DDV (Ur. l. RS št. 89/98). Rokovnjač je vpisan v evidenco javnih glasil Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 1661 in v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 380. Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja besedil glede na tehnične in materialne možnosti. Nenaročenih člankov ne honoriramo. Na naslovnici: Medvedkova veselica v vrtcu Medo

Županov uvodnik

Naprej ...

Berem, poslušam in gledam, žalostim se nad besedami, ki nas žele prikazati kot kraj prepirljivcev, slabih ljudi in celo zločincev ... Besede, ki padajo tudi po meni, bi lahko padale tudi po kom drugem. Izrečene in ustvarjene so z namenom. Je ta namen dober ali ne, si lahko odgovori vsak sam. Kraju to ne koristi. Mene žali, vendar sem tega v vseh teh letih že vajen in se s tem najraje ne ukvarjam. Take stvari je vedno treba poslušati, brati in gledati z glavo in marsikaj vam bo jasno. Moje delo ne bi imelo smisla, če me na to mesto ne bi postavilo ljudstvo, zaradi katerega vztrajam, iz katerega sem prišel, katerega del sem in za katerega delam. Nisem idealen in še zdaleč ne brez napak, a delam po svojih najboljših močeh. Pred nami je še toliko stvari, ki jih je treba opraviti in toliko dela, ki nas čaka, da je najbolje zavihati rokave in delati naprej. V demokraciji je resda potrebna, ne glas vseh, ampak večina, da se doseže soglasje o skupnih stvareh, a vendar si zmeraj želim, da bi se, čeprav vem, da je to nemogoče, vsi zedinili o načrtih in pogledih na našo Lukovico in vsi skupaj hodili korak za korakom naprej.

Časi, v katerih imam čast županovati v Lukovici, niso gospodarsko najbolj naklonjeni človeku. To občutimo povsod v občini, a to je le odraz stanja v državi in tudi stanja širše praktično v vsem razvitem svetu. Tej situaciji se je treba prilagajati in seveda iskati priložnosti. Kljub oviram, takim in drugačnim, nam to zaenkrat uspeva. Razvoj, kakršnemu smo bili priča, se bo verjetno upočasnili, tudi če upoštevamo ponovno gospodarsko rast, ki prav tako ne bo več primerljiva s položajem pred nekaj leti. Gradbeništvo je tisto, ki kaže na uspešnost gospodarstva. Manj investicij v gradnjo pa vpliva posledično na vse druge gospodarske panoge. Iz vpogleda na vse to je treba razumeti tudi odločitve o načinu financiranja vrtca, ki opažam, še vedno ni vsem docela jasna. Na ta način se lotevajo reševanja problematike tudi v vseh primerljivih občinah. Ko smo že pri

Nov kombi za šolske prevoze

Občina Lukovica je kupila nov in sodoben kombi Volkswagen transporter za prevoz otrok na podružnični osnovni šoli v Blagovici. Zanj je občina na podlagi javnega naročila odštela 36.598 evrov, dobavljen pa je bil konec februarja letos in je zamenjal star kombi iz leta 1999. Gre vsekakor za veliko pridobitev, saj so praktično vsi otroci na blagoviški šoli vozači, kar pomeni, da se s kombijem vsak dan vozi skoraj 60 otrok. V slabih treh mesecih se je števec zavrtel že na 14.000 kilometrov. LEON ANDREJKA

Voznik Pavle Jošar na dan naredi kar 12 voženj, pet dopoldne in sedem popoldne. Kot nam je povedal, ima nov kombi odlične vozne

lastnosti, pogon na vsa štiri kolesa, kar se je v letošnji hudi zimi izkazalo kot zelo pametna naložba, in kar je najpomembnejše, je zelo varen. Sicer je to eden izmed štirih kombijev, kolikor jih ima v lasti Občina Lukovica, ki tako učencem uspešno zagotavlja brezplačen in varen prevoz v šolo.

To pa ni edina naložba na tem področju, saj je v lanskem letu občina v vrednosti 8.500 evrov sofinancirala nakup kombija za osnovno šolo Roje, ki jo obiskujejo tudi otroci iz doline Črne-grabna. V naslednjem letu načrtujejo nabavo novega bibliobusa, kjer bo Občina Lukovica prav tako delno financirala nakup, in tako občanom zagotovila, da si bodo lahko še naprej knjige izposojali v svojem domačem kraju.

Nov kombi Občine Lukovica za prevoz otrok v šolo

Poročilo izredne seje OS Občine Lukovica

2. junija 2010, je v Kulturnem domu Janko Kersnik v Lukovici potekala izredna seja Občinskega sveta. Prisotnih je bilo 15 članov Občinskega sveta. OBČINSKA UPRAVA

V ponovni obravnavi so člani Občinskega sveta Občine Lukovica potrdili sprejem Odloka Proračunu Občine Lukovica za leto 2010, vključno s sprejetim amandmajem.

Potrjena sta bila še Letni načrt pridobivanja in razpolaganja s stvarnim premoženjem Občine Lukovica za leto 2010 in Kadrovskega načrta Občine Lukovica za leto 2010.

Člani Občinskega sveta so imenovali še skupno predstavnico ustanovitelja v Svetu javnega zavoda Zdravstveni dom Domžale. Občinski svet se je še v tem mandatu, ki se še ni končal oziroma obravnaval gradivo, sestal

na skupaj 43 sejah.

To je veliko več, kot sta se sestajala občinska sveta v dveh preteklih mandatih.

Seje so bile večkrat le v prvem mandatu, vendar je takrat šlo za drugačen način delovanja občinskega sveta, kot se je treba tudi zavedati, da se je takrat obravnavala problematika izgradnje avtoceste, ki je zahtevala veliko sestankov. Svetniki in svetnice so tako v tem mandatu do danes odločali na 14. sejah več, kot v drugem in na 7. sejah več kot v prejšnjem mandatu.

Ker seveda mandata še ni konec, bo delo še potekalo.

Ugotovimo lahko, da je delo v tem mandatu zelo aktivno.

Tukaj je treba omeniti, ne samo občinski svet, odbore, delovna telesa, ampak tudi zunanje izvajalce, ki so pripravljali gradivo.

	1. mandat	2. mandat	3. mandat	4. mandat do 15.6.2010
	od 1995 - 1998	od 1999 - 2002	od 2003 - 2006	od 2007 - 2010
Redna seja	skupaj 38	skupaj 23	skupaj 28	skupaj 26
Izredna seja	skupaj 14	skupaj 4	skupaj 3	skupaj 9
Korespondenčna seja	skupaj 2	skupaj 2	skupaj 5	skupaj 8
Skupaj sej	54	29	36	43

Hofer sporoča

Za Hofer proizvajam mesne izdelke slovenske kakovosti!

Martin Vodnik, mesar

Več kot fer!

Za napake v tisku ne odgovarjamo.

Hofer trgovina d.o.o.
www.hofer.si

NADALJEVANJE S STRANI 4

tem, Lukovica je po gospodarskem razvoju na 103. mestu od 210., kar nas uvršča v sredino. Nekateri svetniki kot tudi predsednik Odbora za gospodarstvo očitno žal niso večji prebiranja teh podatkov in jih tako tudi napačno komentirajo ... Na tako rast močno vpliva tudi izdano število gradbenih dovoljenj za gospodarske kot tudi stanovanjske objekte v občini. Naj je še tako boleče slišati, razvoj obrtne cone v naši občini pomeni zdravo prihodnost. Na to sem vedno opozarjal, a se je vedno iskalo sto in več izgovorov, kako to prikazati, kot ne vem kakšen »bav, bav«. Čas danes tudi temu žal ni več tako naklonjen, a jaz še vedno vztrajam na tem. Videti je treba precej dlje kot en sam mandat v prihodnost. Treba je že danes napraviti vse, da bodo tisti za nami imeli iz česa plačevati za stroške, sole, vrtce, asfalte in vse tisto, kar nam »kar pripada«. Brez nič ni nič in od nič tudi ni ničesar pričakovati!

In že smo pri proračunu, ki so ga v drugem poskusu svetniki in svetnice potrdili. Proračun si največkrat ljudje razlagajo kot akt, ki omogoča trošenje denarja. Oziroma si proračun največkrat predstavljajo kot akt, ki razdeli vsoto denarja, ki čaka neke v banki ali na občini. V resnici gre za načrtovane prihodke in načrtovano porabo. V proračunu operiramo z denarjem, ki ga predvidevamo, da bo, ni pa nujno, da bo temu tako. Potrjene so investicije in predvideva se kašen bo priliv. Če je priliv manjši, je naloga župana in uprave, da zmanjša tudi investicije. So pa dejavnosti, ki jih je treba opravljati po zakonih in predpisih. Temu se ne da izogniti. Še enkrat mišljenje, ki se večkrat pojavi, kot je, recimo: v lanskem letu je bil denar v proračunu, pa se to in to ni napravilo, ne drži. Načrtovano je bilo, to je res. Zakaj se pa ni izvedlo, so pa lahko objektivni razlogi; ali ni bilo ustrezne dokumentacije, ali pa ni bilo zadostnih sredstev, čeprav je bila investicija v proračunu. Morda pa še kaj tretjega. Lahko pa zatrdim, da je že uvrstitev neke investicije v proračun uspeh, saj veliko predlogov niti ne pride v zasnovno proračuna, ker so razpoložljiva sredstva kot vedno premajhna, da bi lahko vse upoštevali.

Letošnji proračun, kot že rečeno, upošteva vse že vnaprej predpisane obveznosti, planira sredstva za izgradnjo prizidka k vrtcu, za kanalizacijo na Prevojah in v Trnjam. Naša usmeritev pri pripravi je bila skladen razvoj celotne občine. Pri planiranju obnove in izgradnje cest bi bilo dobro zagotoviti več sredstev. Skladno z možnostmi pa seveda poskušamo urediti najnujnejše. Zavedamo se, da je položaj tudi zaradi hujše zime, ki smo ji bili priča, težji, z malo sredstvi tako s pomočjo tudi režijskega obrata poskušamo napraviti čim več. Na odsekih, ki so skladno s plani krajevnih skupnosti in občine predvideni za asfaltiranje, bodo imeli prednost do končne porabe sredstev odseki, kjer bo pripravljena ureditev in ureditev cestišča. Ceste, kjer to ne bo izvedeno, bodo morale počakati. Proračun je objavljen tudi na občinskih spletnih straneh, kjer si ga lahko ogledate.

Obvestili so me, da v septembru izide monografija dr. Jasne Hrovatin Oblikovalec prof. Niko Kralj, v založbi Visoke šole za design. Profesor Niko Kralj je naš častni občan, rojen v Zavrhu pri Trojanah, Prešernov nagrajenec in eden pionirjev slovenskega industrijskega

oblikovanja, poznan in cenjen tudi v tujini. Sam sem o njem pisal tudi v Zborniku Občine Lukovica 2004. Upam, da bo monografija o našem velikem rojaku, arhitektu in oblikovalcu naša prostor tudi na naših policah. Nanj smo lahko upravičeno ponosni, tako kot je tudi on ponosen na nas, saj nas je še do pred nekaj let za naš občinski praznik vedno obiskoval. Zadnja mu starost in zdravje to preprečuje. Vendar ne mine leto, da nam ne bi poslal pisma z dobrimi željami za vse nas, njegove rojake.

Zaključilo se je šolsko leto in prepričan sem, da radosti mladih src ne kazijo slaba spričevala. Vsak posebej se, upam, veselite svojega uspeha in leta, ki je za vami. In ta leta bodo, ko jih boste gledali z rahle razdalje nekaj let, tako kratka in minula kot sen. Kot najboljši film, ki ga lahko gledaš samo enkrat in ti ga le spomin uspe megleno obuditi nazaj. A časa ne zavrtimo več nazaj. Zato naj se čas počitnic vleče. Naj ne minejo prehitro, prinesejo pa naj veliko življenjskih spoznanj, sreče, napolnijo pa naj vas z novimi močmi za nove cilje, ki so pred vami. Hvala vsem, ki ste v tem šolskem letu tako v vrtcu, kot v šoli skrbeli za rast tega našega mladega življenja.

Upam pa, da staršem kriza, ki je udarila po gospodarstvu, ni nakopala takšnih težav, da bi si ne mogli privoščiti dopusta. Res pa je, da ni vedno vse le štirinajst dni ležanja na plaži. Čas se da preživeti tudi skromno in lepo. Narava daje toliko možnosti.

Vesel sem novih pridobitev, tako iskreno čestitam Prostovoljnemu gasilskemu društvu Blagovica in Prostovoljnemu gasilskemu društvu Krašnja za nova gasilska vozila. Nakup takega vozila predstavlja velik zalogaj in precejšen napor. To je treba še posebej poudariti za Krašnjo, ki se je lotila večjega izziva. Vsem gasilcem, občanom in vsem, ki ste pomagali pri nabavi te opreme, se iskreno zahvaljujem. Prepričani smo lahko, da bo ta oprema prišla še kako prav in da je temelj uspešnega in zadovoljivega izvrševanja nalog, ki jih imajo gasilci v zadnjem času kar precej. Je odsev tudi tega, da se moramo in se zavedamo, kako pomembno je biti pripravljen na nesreče, ki si jih ne želimo, vendar pred njimi žal tudi nismo imuni. Sploh pa sem vesel, da gasilci izboljšavi opreme dodajajo tudi veliko novega znanja, brez katerega še tako dobra oprema nič ne koristi. Še enkrat čestitke in veliko sreče pri delu z novo opremo. Letos praznuje 120-letnico obstoja tudi PGD Dob. Prebral sem njihovo knjižico ob tem jubileju in ponosen sem na to, da je tam zapisano, kako so ustanovni člani tega društva izšli iz gasilskega društva Brdo, katerega naslednika PGD Prevoje in PGD Lukovica letos obstajata že 122. leto.

Ob koncu vam vsem skupaj še čestitam ob dnevu državnosti z željo, da bi se vračali k bistvu naših zgodovinskih želja in težnje k samostojnosti. To je biti in postati boljši, uspešnejši in gospodariti na svoji zemlji. Enotnost tistih dni naj nam bo svetlo vodilo za prihodnost. Strpnost naj bo spremljevalka modrosti, zgrozim se ob dogodkih, kot je bil požig strojev v kamnolomu v Kompoljah. Je to odraz naše kulture, odnosov, vzgoje? Ne, ne sme biti. To ne samo da ni krščansko, ni ne etično ne razumsko. Proti takim stvarim se je treba boriti s pametjo, modrostjo in resnico. Pazite nase!

MATEJ KOTNIK

ŽUPAN

Godba Lukovica v Beli krajini

Godba Lukovica se je v začetku junija predstavila v Beli krajini, točneje v Metliki, kjer je tamkajšnja mestna godba praznovala 160-letnico obstoja. LEON ANDREJKA

Gre za eno najstarejših godb v Sloveniji, ki je ob častitljivem jubileju pripravila veliko slavlje. Na povorko dvanajstih godb in ostalih društev, ki se je odvijala 5. junija po ulicah Metlike, so bili povabljeni tudi lukoviški godbeniki. Tako so se najprej belokranjskemu občinstvu predstavili v mimohodu, ki se je zaključil na prireditvenem prostoru, kjer so se zbrale vse sodelujoče godbe in skupaj zaigrale tri skladbe.

V velikem šotoru je nato vsaka godba zaigrala še po dve zabavni skladbi. Člani Godbe Lukovica so občinstvo med drugim ogreli z venčkom skladb Aljpskega kvinteta in s tem popestrili še prijetno 32. srečanje **Zveze pihalnih orkestrrov in godb Dolenjske in Bele krajine**, ki je potekalo sočasno s praznovanjem obletnice metliške godbe. Pihalni orkester iz Črnega grabna tako širi krog prijateljev in nadaljuje z dobrim sodelovanjem z godbami po vsej Sloveniji.

Delovna skupina za gradnjo in adaptacijo šole in vrtca – tokrat o novi šoli

V sredo, 5. 5. 2010, se je v prostorih Občine Lukovica na 5. seji sestala Delovna skupina za gradnjo in adaptacijo šole in vrtca.

Tokrat so se člani delovne skupine seznanili s projektno nalogo – Preizkusom novogradnje in prenove OŠ Janka Kersnika Brdo. Projektno nalogo je predstavil arhitekt Boris Briški iz podjetja Arhe d.o.o. Občina Lukovica je konec leta 2009 naročila izdelavo projektne naloge – Preizkus prenove in Preizkus novogradnje OŠ Janka Kersnika Brdo. Pomanjkanje učilnic, pomožnih prostorov, obvezno izvajanje drugega tujega jezika v 7. razredu OŠ v šolskem letu 2011/2012, vse to so dejavniki, ki kličejo k temeljiti prenovi obstoječe šole oz. novogradnji.

Dejstvo je, da obstoječa šola ne ustreza sodobnim šolskim standardom in normativom. Že v lanskem letu sta bili izdelani požarna in potresna študija obstoječe šole, ki sta pokazali, da šola požarno in potresno ni varna. Seveda to ne pomeni, da se bo šola kar naenkrat porušila. Potresni standardi, ki veljajo danes so pač bistveno drugačni kot takrat, ko se je šola gradila. Vendar pa bi prenova obstoječe šole terjala znatna sredstva za ojačitev konstrukcij, dvig obstoječe šole še za eno nadstropje pa je vprašljivo tudi s strani spomeniškega varstva. Na enem izmed sestankov občinske uprave, župana in predstavnikov ZVNKD Kranj, je predstavnica ZVNKD pojasnila, da spomeniško varstvo ni naklonjeno nadzidavi oz. ne bi podalo ustreznih soglasij k nadzidavi. Tudi če bi se nadzidava izvedla (pridobila vsa potrebna soglasja) šola še vedno ne ustreza sodobnim normativom (premajhna učilnice). Npr. učilnica za razredni pouk mora biti po normativih za gradnjo šol velika 60 m², pri nas so velike 56 kvadratnih metrov. Zgoraj naštetega dejstva so vodila občinsko upravo in župana tudi k naročilu Preizkusa novogradnje.

Arhitekt Boris Briški je na 5. seji Delovne skupine predstavil Preizkus prenove, posebno pozornost pa je namenil predstavitvi novogradnje šole. Po grobih ocenah bi kompletna prenova šole (protipotresna zaščita, protipožarna zaščita, gradbeno obrtniška in inštalacijska dela, stala med 700 in 800 EUR na kvadratni meter. Gradbeno obrtniška in inštalacijska dela izgradnje nove šole pa bi stala med 950 in 1050 EUR/kvadratni meter. In še nekaj besed o projektni nalogi Preizkusa novogradnje. Predvidena zidava nove šole je potisnjena proti južnemu delu obstoječega šolskega igrišča. Pomemben razlog umestitve nove stavbe šole na navedeno mesto je tudi možnost delovanja stare šole v času gradnje novega objekta. Ob severnem robu šolskega centra se z dovoznimi potmi in parkirišči ustavi motorni promet. Naprej vodita, do vhoda v telovadnico in šolo, kolesarska in pešpot. Parkirišča bodo deloma urejena na obstoječih površinah, deloma bodo dodana nova.

Obstoječa šola bi se porušila po selitvi otrok v novo poslopje. Ob rušenju bi ohranili (in primerno potresno sanirali) prvotni, 100 let stari objekt na SV delu šole. Seveda bodo o tem in s kakšno vsebino zapolniti 100 let staro poslopje presojale ustrezne strokovne službe. Vsekakor bi z ohranitvijo stare, prvotne šole, obdržali identiteto zaselka. Vertikalna členitev šolskega objekta na več sklopov omogoča morebitno etapno gradnjo tudi samega novega objekta. Tehnični dovoz do objekta (potrebe kuhinje, telovadnice, vzdrževanje) je ločen, samostojen, in poteka ob vzhodnem robu parcele (za obstoječo staro stavbo šole).

Stavba šole z zunanjo ureditvijo programsko komunicira z okolico dvojno – javno in poljavno. Med šolo in parkirišči je predvideno šolsko igrišče, ki ga na vzhodu obrobja stavba telovadnice. Ta je locirana tako, da zunanji obiskovalci (rekreacija, prireditve) vanjo vstopajo neodvisno od šolskih prostorov. Telovadnica, s pripadajočimi prostori tako tvori prvi sklop šole, viden tudi v arhitekturnemu oblikovanju volumnov in fasad. Vhodi v šolo so trije: eden služi predvsem popoldanskim obiskovalcem telovadnice in prireditev v večnamenskem prostoru, druga dva pa otrokom – učencem prve triade in učencem druge in tretje triade. Ob glavnem vhodu v šolo, so nameščene knjižnica, dvonamenska jedilnica s kuhinjo, nad njo pa upravni prostori. Proti jugovzhodu se nizajo učilnice in kabineti. Učilnice prvega triletja so v pritličju nadstropne stavbe, seveda imajo lasten vhod, stopnišča so nameščena tako, da omogočajo učinkovito požarno varnost objekta. Vsi prostori šole, skupaj s telovadnico, so notranje povezani. Telovadnica je deloma poglobljena, iz nje je mogoč dostop do tribun in športne igralnice. Ta je prilagojena aktivnostim mlajših šolskih otrok. Pod igralnico, na nivoju parterja telovadnice, so nameščene garderobe. S parterja telovadnice in tribun vodita na prosto preko požarnih stopnic dva izhoda.

Skratka z izgradnjo nove šole dobimo požarno in potresno varen objekt, ki ustreza novim standardom za izvajanje pouka v treh triadah z 22 oddelki. Nova, sodobna telovadnica, bo služila šolskim pa tudi drugim javnim namenom. Zaokrožen kompleks vsebuje veliko zelenih površin, sama umestitev objekta v prostor pa daje večji poudarek kulturni in zgodovinski krajini Brda.

Člani delovne skupine so se torej seznanili s projektno nalogo in načelno soglašali, da se pristopi k projektu nove šole. Idejo izgradnje nove šole bodo člani delovne skupine predstavili sredinam, iz katerih izhajajo (svet šole, svet staršev, občinski svet).

Vsekakor bo projekt izgradnje nove šole na Brdu najpomembnejša naloga Občine Lukovica v naslednjem mandatnem obdobju.

MOJCA CERAR, VIŠJA SVETOVALKA ZA DRUŽBENE IN DRUŠTVENE DEJAVNOSTI

Tel: 01 721 47 28
pon. - pet.: 8 - 18
sob.: 8 - 12

CVETLIČARNA

Poročni šopki in
cvetlični aranžmaji
za vse priložnosti.

NUŠA STUPICA s.p., Sončna ulica 2a, Domžale

Lep dan cveti.

Proslava ob prevzemu novega vozila GVM v PGD Blagovica

Čeprav se je vreme odločalo in cincalo, ali bi padal dež ali ne, je tudi zgoraj prevladal zdrav razum in so dežni oblaki imeli zaprte pipe, da so blagoviški gasilci v soboto, 19. junija ob šesti uri zvečer izvedli po planu najprej gasilsko požarno vajo na stanovanjski objekt, zatem pa je sledila proslava ob prevzemu novega vozila GVM in podelitev priznan za uspešno opravljen tečaj gasilca dvaintridesetim članom. **MILENA BRADAC**

Še sramežljivo skrito novo vozilo GV

V pozdravnem nagovoru predsednika PGD Blagovica Marka Trdina, ki je veljal; članu predsedstva GZS Matjažu Markovšku, podpoveljniku GZ Lukovica Zdravku Tkalcu, predsedniku KS Blagovica Antonu Pogačarju, župniku gospodu Jožetu Vrtovšku, povabljenim predstavnikom sosednjih gasilskih društev, domačim gasilcem in vsem ostalim, je sledil podrobnejši opis, s koliko truda in kako so zbirali sredstva za novo vozilo.

Novo vozilo GVM (zamenjava za starega GV1), ki bo služilo za prevoz moštva, so sicer dobili že konec lanskega leta, vendar je bila potrebna nadgradnja v podjetju IVL, opremo so kupili pri podjetju GAMAT. Sredstva za novo vozilo, ki je vredno dobrih 30.000 evrov, so pridobili oziroma po domače »skupaj spravili« z dobičkom od lanske veselice, nabirke za novo leto, od GZ Lukovica, s prevozi pitne vode in morda jim še nekaj sredstev nameni Ministrstvo za obrambo, na katerega razpis se bodo javili še ta mesec.

Letos spomladi pa so dali v delno obnovo in delno nadgradnjo podjetju SVIT-ZOLAR tudi vozilo GVC 16/25. Potrebno je bilo vgraditi nekaj novih pritrđišč za novo opremo ter zaščititi šasijo. Obe vozili bosta sedaj lahko služili vrsto let svojemu namenu. Novo vozilo je blagoslovil blagoviški župnik Jože Vrtovšek in vozilu ter moštvu zaželel srečno in uspešno vožnjo ter se zahvalil za tako človekoljuba dejanja, ki jih prostovoljno izvršujejo.

Predsednik društva Marko Trdin se je še enkrat iskreno zahvalil vsem, ki so kakorkoli po svojih močeh pomagali pri nakupu in obnovi vozil. Obenem jih je že sedaj povabil na pomembno obletnico – 70 let gasilskega društva Blagovica, ki jo bodo praznovali drugo leto. Čestital je tudi gasilcem, ki so letos uspešno opravili tečaj za gasilca, ob koncu proslave jim je Zdravko Tkalec vročil priznanja.

Tovariš Tkalec je novemu gasilskemu vozilu na pot ter gasilcem izrekel posebno in prisrčno voščilo ter srečno vožnjo v imenu štaba Civilne zaščite, Gasilske zveze Lukovica in v svojem imenu. Poudaril je, da nakup novega vozila v vrstah prostovoljnih gasilcev ni majhna naloga. Nabiranje prispevkov gasilcev od vrat do vrat je včasih za njih prej kazen kot naloga, iskanje pokroviteljev, donatorjev – nikoli končana zgodba, katere konec je negotov in ne vedno lep. Še iskanje soglasja v lastnih vrstah je pogosto težavna naloga, kajti tudi mnenja v lastnih vrstah so lahko različna. Pa vse to je le za to, da bi pomagali, da bi pravočasni prišli na kraj dogodka, kjer jih potrebujejo, kjer so v ne-

varnosti človeška življenja, kjer lahko ognjeni zublji uničijo dom in še marsikaj...

Iskreno čestitko in pohvalo je izrekel predsednik KS Blagovica Anton Pogačar.

Matjaž Markovšek, član predsedstva GZ Slovenija je dejal, da ga veseli, da je na povabilo Regije 3 prišel na to slovesno proslavo, da se skupaj z blagoviškimi gasilci veseli pridobitve novega vozila. Poudaril pa je tudi, da tehnika ni vedno vse, da je nujno potrebno operativno znanje, nenehno usposabljanje. In da je za videnim, še veliko, veliko nevidnega, še mnogo znanja, truda in mnogo ljudi, ki pogosto niso omenjeni. Vsem gasilcem je čestital tudi v imenu župana Mateja Kotnika, ki se proslave ni mogel udeležiti.

Sledil je uradni, slovesni prevzem vozila, kjer je poveljnik Zdravko Tkalec GZ Lukovica predal ključke poveljniku Blažu Judežu in le-ta jih je predal gospodarju, ki je vozilo zapeljal na prvo vožnjo.

Mlade gasilke so uprizorile kratek kulturni program, ki je še popestril proslavo in razgibal smejalne mišice.

Pozdravni nagovor predsednika PGD Blagovica Marka Trdina

Ponovno trgovina na Trojanah

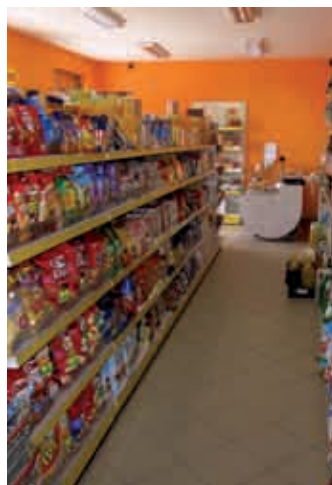

Na Trojanah so maja letos po dolgih osmih letih ponovno odprli trgovino. Andrej Arh iz Izlake, ki se s trgovsko dejavnostjo ukvarja že dvajset let, se je namreč pred kratkim odločil, da bo eno izmed svojih treh poslovalnic iz Šentgotarda preselil na Trojanane. Tako je v celoti zaživela stavba v lasti Občine

Lukovica, kjer se sicer v enem delu nahaja pošta.

LEON AN-DREJKA

Prostor je bil potreben obnove, ki jo je opravil trgovec in tako je sedaj lepo urejena ter zelo dobro založena trgovina na voljo občanom in mimoidočim. Na 75 kvadratnih metrih prodajnega

prostora je moč dobiti praktično vse, saj želijo zadostiti čim več potrebam. Trgovine ni vse od Vranskega do Krašnje in tako je ta na Trojanah zagotovo velik prispevek ljudem. V trgovini so v dobrem mesecu poslovanja zadovoljni z odzivom ljudi, ki sicer opravijo več manjših nakupov, a se vračajo, kar pomeni, da so zadovoljni. Zagotovo pa bo bolje tudi, ko se bo še bolj razširil glas, da je na Trojanah ponovno odprta trgovina. Sicer pa glede na težke finančne in gospodarske čase

v družinskem podjetju Andreja Arha pravijo, da to, kar delajo, radi delajo, in da se je na vsako spremembo potrebno prilagoditi. Nad odprtjem trgovine so zelo zadovoljni tudi na Občini Lukovica. Trgovca so zato, ker je sam v stavbi opravil obnovitvena dela, za določen čas oprostili plačevanja najemnine. Občina namerava v tej stavbi zagotoviti še nekaj več prostora za nemoteno delovanje pošte in tako poskrbeti, da bo ostala na Trojanah.

Pohod po poteh generala Rudolfa Maistra

Rudolf Maister – Vojanov, vojak, general, pesnik in znameniti Slovenec ni ostal ravnodušen ob lepotah Zavrha. Po prisilni upokojitvi leta 1923 je iskal uteho v lepotah Slovenskih goric in tam je nastala njegova druga pesniška zbirka Kitice mojih (1929), saj je tam preživil svoj oddih. Vsa zgodovina je prikazana v spominski sobi generala Maistra.

DA- NILO KASTELIC

Veterani OZVVS Domžale in sekcije Lukovica smo se odpravili z avtobusom na tradicionalni Maistrov pohod, ki je bil letos po

občini Cerkvenjak. Člani OZVVS Lenart – Cerkvenjak so nas zelo prijazno sprejeli, kot se spodobi za gostoljubne ljudi iz Slovenskih goric. Ob vseh domačih dobrotah so se predstavile vse sosednje občine: Sv. Jurij v Slovenskih goricah, Sv. Trojica v Slovenskih goricah, Lenart in domačini občine Cerkvenjak in prikazali njihove znamenitosti. Pohoda se je udeležilo več kot 400 pohodnikov veterani iz vseh koncev Slovenije. Med pohodom smo si ogledali znamenitosti Cerkvenjaka, od kužnega znamenja iz leta 1641, muzejske zbirke Feliksa Rajha in cimprane hiše do Hauzerjeve

zbirke čebelnjakov in arheološkega parka »Rimsko gomilsko grobišče« v Brengovi. Seveda so nam med pohodom tudi postregli z malico in na koncu poti z bogračem. Domačini so skrbeli za nas, za nekatere celo »preveč«. Prijaznost je bilo čutiti skoraj na slehernem koraku, pa saj drugače, tam v Goricah verjetno ne znajo. Ob povratku smo se ustavili v Stari gori pri Sv. Juriju ob Ščavnici na domačiji Kocbek v domači oljarni, kjer stiskajo štajersko prekmursko bučno olje na hladni način. Svoje pridelke imajo označene z ZGO (evropska zaščita) katere kmetijski izdelek ima posebno kako-

vost, ugled in druge značilnosti. Najnovejša pridobitev je čokoladnica, kjer proizvajajo čokolado z bučnimi semeni in bučnimi olji. Izdelek je visokega kakovostnega razreda, zato so temu primerne tudi cene. Do doma nas je ločila še poldruga ura vožnje, ki smo si jo krajšali s petjem in šalami. Z zadovoljnimi smo prispeli domov in tako spoznali nove prijatelje in njihovo kulturo.

Rokovnjači napadli avstrijske kolesarje

Kot da jim ni bilo dovolj, da so napadali Francoze, je v soboto 12. junija, rokovnjaška konjenica v zasedi pred gradiškim jezerom napadla skupino kolesarjev, ki so bili na kolesarskem izletu.

Tako nekako bi pisalo na straneh rumenega tiska, ki zna žal iz majhne dobrodošlice narediti zanimivo, napeto in oh in sploh branje, ki ga kasneje povzamejo še ostali mediji. In kaj je v resnici bilo? Skupino kolesarjev Količevo Kartona, ki so se jim pridružili še njihovi poslovni partnerji iz Avstriji po kolesarjenju po bližnji okolici in ga zaključili z prijetnim druženjem ob Gradiškem jezeru, je pričakala skupina konjenikov ŠKD Bregar, napravljena v rokovnjaška oblačila in jim zaželela dobrodošlico v naših krajih. S tem pa so navdušili ne samo tujih gostov, ampak tudi domače kolesarje, ki jim rokovnjaška dežela ni neznana. Svoje druženje so nadaljevali na prostoru TD Preserje in ob čem drugem, kakor dobri jedatci gostišča Kovač in domačem pivu Rokovnjač in ob zvokih harmonike.

IZ ROKOVNJAŠKIH GMAJN ZA ROKOVNJAČA DJD

Dan odprtih vrat za člane AMZS v centru varne vožnje na Vranskem

V soboto, 12. junija, je v centru varne vožnje na Vranskem potekal dan odprtih vrat za člane AMZS skupaj s tekmovanjem mladih na temo varno v prometu, ki je odločalo, kdo bo zastopal barve Slovenije v Makedoniji. DJD

Tja potuje številčna dobro podkovana ekipa mladih iz Dravograda, ki je v soboto pokazala največ znanja in spretnosti, imela pa je tudi malce sreče. Tudi tokrat so članom ponudili na preizkušnjo kar nekaj zanimivih pripomočkov in dodatkov. Tako smo poleg preizkušanja svojih psihofizičnih lastnosti poskušali se izkobacati, ja, prav ste prebrali, izkobacati iz prevrnjenega avtomobila, se poskusili v vožnji za ekranom in na poligonu, poskusili motorje za trial in še mnogo drugega. Seveda je bilo poskrbljeno tudi za okrepčilo, tako s hrano kot s pijačo. Veseli nas tudi podatek, da so se skupaj zbrali predstavniki AMD Lukovica, ŠKD Bregar in AMZS ter se dogovorili, da pred pričetkom šolskega leta v drugi polovici avgusta pripravijo družinski dan tudi v naši občini, z željo ozaveščati uporabnike v prometu in za večjo varnost.

Srečanje na Korenu

V prelepem kraju Koreno nad Krašnjo smo se 12. junija srečali z vaščani tega kraja, da ob 65-letnici zmage nad fašizmom in nacizmom obudimo spomin na strahotno tragedijo, ki se je zgodila med drugo svetovno vojno.

V začetku julija 1942 je nemška okupatorska vojska izropala in požgala vas Koreno, mnogo vaščanov odgnala v taborišča, šestnajst mož, žena in otrok pa pometala v goreče hiše, ker so sodelovali s partizani. Domačinka Betka Močnik, takrat stara komaj 11 let, iz številne družine, ki je bila izseljena, je doživeto trpljenje, strahu in groze predstavila s solznimi očmi in vsi smo jo pretreseni poslušali. Preživeli partizan Barlič je na kratko predstavil dolgo petdnevno vožnjo izseljenih prebivalcev Korena v taborišče. Predsednik krajevne organizacije ZB za vrednote NOB Franc Žavbi in predstavnik ZB za vrednote NOB občine Lukovica Srečko Strehar sta nas informirala o zgodovini tega dogodka, ki je opisana v pomnikih NOB v domačinski občini ter o skrbi za vzdrževanje spomenikov in o delovanju organizacij.

Ne moremo pa z besedami opisati, kako lepo in prijazno so nas sprejeli na Korenu, nas pogostili in nam namenili nekaj najlepšega časa v tem dnevu. Zato se vsem, ki so sodelovali pri pripravi tega srečanja, za te nepozabne trenutke najlepše zahvaljujemo. Še posebej pa se za pomoč zahvaljujemo predsedniku krajevne organizacije ZB za vrednote NOB Francu Žavbi in njegovim sodelavcem ter Srečku Streharju za njegov prispevek.

KRAJEVNA ORGANIZACIJA ZB
za vrednote NOB
Simona Jenka, Domžale

Požig delovnih strojev v kamnolomu Kompolje

V zadnjem obdobju je kamnolom v Kompoljah in vse, kar se okoli njega dogaja, še kako vroča tema. Očitno tako, da se je dobesedno vnelo. Najprej je v začetku maja skupina svetnikov in članov nadzornega odbora proti Občini Lukovica in predvsem njenemu županu Mateju Kotniku sprožila ostre očitke, da je Lavričem na nepravilen način in prepoceni prodal gozd nad omenjenim kamnolomom. Kmalu zatem, točneje 23. maja, pa je v kamnolomu Kompolje zagorelo. Neznani zamaskirani mlajši moški je namreč zažgal tri delovne stroje podjetja TGT Lavrič. Mesec dni po dogodku je Vladimir Lavrič še vedno šokiran in ne more verjeti, da se kaj takega lahko zgodi v našem okolju. Glede govoric, da naj bi bila zgoraj omenjena dogodka neposredno povezana, pa je dejal: „V tem trenutku o storilcih nočem govoriti, saj težko rečem, ali je požig neposredno povezan z očitki in medijsko gonjo glede prodaje oziroma nakupa zemljišča. Ne želim obsojati nikogar, dokler ne bo zadeva raziskana s strani pristojnih organov in upam, da bo.“

LEON
ANDREJKA

ti bo potrebno nov stroj, kar v teh časih ni lahko in zato bo posledice podjetje čutilo dlje časa. Vladimir Lavrič sprva o šokantnem dogodku ni želel javno govoriti, saj je bil s strani nekaterih že tako izpostavljen zaradi nakupa zemljišča nad kamnolomom. Nato pa je le spregovoril in dal posnetke varnostne kamere iz kamnoloma v javnost, saj želi, da bi se tudi s pomočjo teh posnetkov našel storilec tega nedopustnega dejanja. Hkrati pa pričakuje, da bo to vsaj nekoliko ohladilo pregreto javnost, ki je bila vedno proti podjetju.

Ob tem dogodku vodstvo podjetja TGT Lavrič izreka javno zahvalo vsem, ki so jim v trenutku po dogodku priskočili na pomoč. Posebna zahvala pa je namenjena vsem prostovoljnimi gasilskim društvom v Občini Lukovica in sosedom.

Glede nakupa zemljišča nad kamnolomom v Kompoljah je gospod Lavrič dejal, da 15 let s strani Občine Lukovica ni bilo narejeno nič v smislu gospodarjenja s tem zemljiščem. Zemljišče je bilo namreč v zemljiški knjigi do lani vpisano kot lastnina Občine Domžale. Leta 2007 pa je Lavrič oddal vlogo za odkup, na katero pa ni kasneje ponudbe oddal nihče drug razen njega. Pravi, da razumljivo. Cena je bila trikrat višja, kot je sicer cena gozdnega zemljišča in to je tudi izključna namenska raba tega zemljišča. Gre torej za gozd, ki nima dostopa in ni primeren za samostojno rudarjenje. Nakup gozda je bilo tveganje podjetja, saj si z nakupom ni mogoče pridobiti pravice do mineralne surovine, ki je v lasti države. Gospod Lavrič ostro zanika vse očitke o kakršnih koli povezavah med njim in županom občine in pravi, da Občina Lukovica pri prodaji tega zemljišča zagotovo ni bila oškodovana. Prej nasprotno, opravila je dober posel. To so nam zagotovili tudi na Občini Lukovica. Hkrati pa so povedali, da je pred kratkim tožilstvo zavrnilo sum, da je šlo pri prodaji gozda v Kompoljah za ponarejanje dokumentov. O samem požigu treh delovnih strojev podjetja TGT pa je Lavrič dejal, da so neposredne posledice škode okoli 100 tisoč evrov. En stroj je povsem pogorel, ostala dva pa sta potrebna večjih popravil. Ob tem je nastala tudi posredna škoda, saj so čez noč ostali brez posla, kupi-

- TEHNIČNI PREGLEDI
- ZAVAROVANJE VOZIL
- TEL: 01/562 18 13

AS

DOMŽALE

www.honda-as.com

IOC TRZIN
delovni čas (tehnični pregledi):
pon-pet od 6:00 do 19:30 ure
sobota 7:00 do 12:00 ure

Mladinke PGD Prevoje so bile na državnem tekmovanju

V Lipovcih pri Beltincih je bilo v soboto, 5. junija mladinsko državno tekmovanje za memorial Matevža Haceta 2010, na katerem so tekmovalle naše mladinke, seveda pa nismo manjkali tudi navijači. Prevojski gasilci

Trenutek, na katerega smo čakali, je napočil, z bučnim navijanjem smo spodbujali naše punce. Čas je bil spodbuden, ko pa smo videli njihove obraze, nam je bilo jasno, da nekaj ni bilo v redu. Sodniki jim niso bili naklonjeni, prisodili so jim kar 30 kazenskih točk, kar je pomenilo, da je upanje na dobro uvrstitev padlo kot tarča. Punce so se jezne podale na progo za štafeto, na katero smo jih pospremili z zvoki harmonike in pesmijo. Po štafeti, ki so jo punce odtele z odliko, smo se odpravili na zaslužen kosilo.

Po odličnem kosilu smo si privoščili krajši izlet na Otok zaljubljenecv v Ižakovce. Pogledali smo si njihov muzej, plavajoči mlin na Muri in se peljali z brodom. Vsega lepega je hitro konec, zato smo se odpravili proti domu veseli, da je za nami čudovit in edinstven dan. Mladinke PGD Prevoje so na svojem prvem nastopu na državnem tekmovanju zasedle 24. mesto med 40. ekipami.

Na tem mestu se mladinkam še enkrat zahvalim za odličen nastop. Posebna zahvala pa gre tudi trenerjema; Klemenu Zabretu in Damjanu Berdiku za vso pomoč, trud in čas, ki sta ga namenila našim puncam.

Ena skupinska iz broda na Muri

Ekipa mladink PGD Prevoje: (z leve zgoraj) Eva Marinček, Urška Kocjančič, Kaja Rožič, Anja Urbanija, Nastja Simon, Lidija Kocjančič, Tina Semprimožnik, Tina Dernulovec, Tina Jasenc, Klavdija Strmšek in Kristina Pavlič.

Mladinke PGD Prevoje v akciji med svojo vajo.

Aktivna pomlad za gasilsko mladino PGD Prevoje

V maju sta bili dve tekmovanji v gasilski orientaciji, nanju smo se z gasilsko mladino PGD Prevoje dobro pripravili. Vezali smo vozle, prenašali vodo, zbijali tarčo z vedrovko, se učili prve pomoči, zvižali C-cev in priklopljali C-cevi na trojak. Prevojski gasilci

Tako je v Mengšu na deževno soboto, 8. maja poteklo občinsko tekmovanje v gasilski orientaciji. Na njej je uspešno tekmovalo kar 9 naših ekip. Ker iz GZ Lukovica ni sodeloval nihče drug, so se vse ekipe uvrstile naprej na regijsko tekmovanje, ki je bilo 22. maja v Krašah pri Moravčah. V Krašah smo se tako podali polni pričakovanj in v upanju po dobrih uvrstitvah. Mlajši pionirji in pionirke so se na pot podali skupaj z mentorjema. Starejši pionirji in pionirke ter mladinke pa so se morali znajti sami.

Gasilska slika iz regijskega tekmovanja v orientaciji v Krašah.

Na vroči dan smo tako uživali, navijali in tekmovali, se družili in dosegli sledeče rezultate; mlajši pionirji 13. mesto, mlajše pionirke 5. mesto, starejši pionirji 6. in 14. mesto. Mladinke so bile šeste in tretje, starejše pionirke pa so osvojile prvo mesto, kar pomeni uvrstitev na državno prvenstvo v orientaciji, ki bo v jeseni. Kot se spodobi, smo se nato skupaj (30 pionirjev in mladink ter 6 mentorjev) odpravili še na pico in pijačo, kjer smo pokomentirali naše nastope.

Naše misli pa so bile že usmerjene na državno prvenstvo, zato smo se za trening prijavili še na tekmovanje v spomin na Matevža Haceta v Moravče. V ta namen smo tudi sestavili novo ekipo mladincev, ki so pridno trenirali in se učili 14 dni. V Moravčah smo tekmovali s tremi ekipami izven konkurence, tako so imele mladinke generalko pred državnim prvenstvom. Fantje pa so izkusili, kako je tekmovali z motorno brizgalno in vodo.

KLANE d.o.o.

NOTRANJA IN VHODNA VRATA STREŠNA IN VERTIKALNA OKNA PARKETI, KLJUKE, POLICE KLIMATSKE NAPRAVE »STROKOVNA MONTAŽA«	KLANE D.O.O. KAJUHOVA 15 1235 RADOVLJE 051/313-098 WWW.KLANE.SI
---	---

Peta slikarska kolonija v Mekinjah

Sobota, 22. maja, je bila takšna sobota, ki smo si jo zaželeli vsi in slikarji na že peti likovni koloniji v Mekinjah. Tokrat so se zbrali slikarji iz različnih krajev in različnih tehnik. Na platno ali papir so prenašali kulturno in sakralno dediščino kraja v različnih tehnikah. DJD

Obilica motivov, ki jim jih je nudila bližina samostana in njegova zgodovina, je ob različnih pogledih ohranila svojo podobo današnjih dni, ki bo po zaslugi dvajsetih slikarjev ostal tudi zanamcem. Poleg prevladujoče moške slikarske sile so si svoje mesto izborile tudi ženske in pogled na samostansko okno z ženskega vidika je lahko popolnoma drugačen. Saj veste: zavese, rože in podobne stvari pri ženskah, medtem ko se moška stran bolj pogloblja v tehnične rešitve izvedbe zgradbe. Tokratna slikarska kolonija v Mekinjah je bila že peta, vendar prva posvečena kulturni, sakralni in ostali dediščini, saj so bile prejšnje posvečene Petru Pečovniku, Antonu Gosarju, tukajšnjem žu-

pniku in dve Dušanu Lipovcu, slikarju, kiparju, fotografu, pesniku, publicistu in kritiku iz Kamnika, ki je veljal za odličnega sodobnega slovenskega krajinarja. In na vsako slikarsko kolonijo in tudi peto je s svojim stojalom, kupom barv, svinčnikov in ostalega pribora prišel tudi gluhi slikar Drago Jerman in tudi letos ni bilo popolnoma nič drugače. Ko sem ga takole iskal v naravi, stran od zidov samostana, in povprašal v delo zatopljenega slikarja, kje je, sem dobil vedno enak odgovor: Našli ga boste pri kakšnih starih zgradbah ali okoli cerkve in sem se napotil tja. Za vogalom starejše hiše nasproti starega dela samostana, kjer se oko ustavi ob čudovitem pogledu na cerkev in del samostana, je imel svoj atelje pod milim nebom. V tišini, predan delu, malce zamišljen (verjetno je ob tem že mislil kakšen bo končni izdelek) je ustvarjal in tako ohranjal sakralno dediščino nam in našim zanamcem. Drago Jerman je priznan umetnik slikar in risar, ki zna svojo tišino, razmišljanja in občutke prenesti na pa-

pir ali platno, poleg tega pa ima izredno izostren čut za opazovanje. Z njegovo pomočjo se je, pa čeprav samo na papirju ali platnu ohranilo veliko kulturne, stavbne in sakralne dediščine tudi v Črnem grabnu. Poslikava kapelice pri Čebelarskem centru na Brdu je ravno tako njegovo delo in še bi lahko našteval. Mnoge za praznike razveseli s posebno čestitko, ki jo sam nariše in je res nekaj posebnega in trajen spomin.

Zgodovina samostana je dolga, saj sega v čase, ko je pisal in risal Janez Vajkard Valvasor, saj je samostan našel mesto v besedi in sliki že v njegovem delu Slavi vojvodine Kranjske. Samostansko tišino, ki jo zmoti le vrvež posameznih skupin na duhovnih vajah, tudi tokrat ni motila skupina slikarjev, ki je pred mogočnimi zidovi ustvarjala novo podobo samostanskih zidov, kakor so jo videli s svojimi očmi in tudi sedaj v letih računalništva se popolnoma nič ne razlikuje od podobe iz časov omenjenih v Slavi vojvodine Kranjske. Spokojna tišina med samostanskimi zidovi, predanost

molitvi tudi za drugega na eni strani in na drugi pogled skozi slikarjeve oči, ki jih navdihuje On, ki jim je dal talent, vsi skupaj pa za nas, da se ne izgubimo v poplavi minljivih reči, ampak si na steno obesimo eno izmed prelepih slik Draga Jermana z Brda in pogled nanjo nas bo ponesel v zgodovino. Poleg mnogih rojakov in domačinov sta lastnika slike Brda avtorja Draga Jermana tudi upokojeni nadškof Alojz Uran in avtor tega zapisa. In cena slike neprecenljiva, saj je na njej delček zgodovine ter obilica dela in talenta našega Draga.

Binkoštni praznik

Že nekaj let se na Binkošti zberejo pri sveti maši poleg ostalih faranov tudi bolni in starejši, da se skupaj Bogu zahvalijo za prehojeno življenjsko pot. V nedeljo, 23. maja, na Binkošti, smo se tako zbrali v župnijski cerkvi in prisluhnili nagovoru Ivana Povšnarja, ki nas vedno preseneti z bogato besedo, opirajoč se na Božjo besedo, podkrepljeno z obilico lastnih življenjskih izkušenj in preizkušenj. DJD

Tokratna zgodba o dveh prijateljih, lovcu in njegovem prijatelju, ki ga povabi na lov na medveda z obljubo, da bo skrbel, da se mu nič ne zgodi, je bila zelo poučna. Kajti takoj na začetku lova jo prihlača

medved in nažene lovca v drevo, prijatelj pa ... In ko na koncu medved odide, lovec vpraša prijatelja, kaj je medved toliko časa pri njemu, ki je ležal na zemlji. Dejal je, da mu je povedal skrivnost in sicer: Zanesi se. Toda pazi na koga. In takšen prijatelj je tudi Sveti duh, na katerega se lahko vedno zanesemo, saj vodi slabotne za roko. Kar še nekaj nasvetov je natresel v svojem nagovoru tudi tokrat in na koncu sklenil svoj nagovor z besedami: Mi vsi navzoči pri tej praznični sveti maši, objemimo in se izročimo obema našima zanesljivima prijateljema, to sta Jezus v svetem obhajilu in Sveti Duh, govodnik današnjega Binkoštnega praznika. Prosimo oba naša nebeška prijatelja, da nam podelita ozdravljenje tam in na tistih področjih, kjer jih vsak izmed nas najbolj potrebuje. In po sveti maši smo se tokrat, naj še kdo reče, da nas Bog nima rad, saj nam je namenil čudovito sončno nedeljo, eno izmed redkih, zadržali ob pogostitvi in klepetu kar pred župniščem, kjer so poleg starostnikov bili s strani župnijske Karitas postreženi tudi vsi ostali in teh ni bilo malo. Kako prijetno je po maši ostati in se zadržati ob pogovoru, a kaj, ko se vsem tako mudi.

Aktivne bobiaerobičarke

Aerobično vadbo v telovadnici smo v mesecu maju zaključile. Pomladno vreme nas je vse bolj vabilo v naravo, kjer smo spet pričele s tekom okoli Gradiškega jezera. MATEJA ZAJC

Ne samo vadba, rade se preizkusimo tudi na tekmovanju, zato smo se ponovno odpravile na DM tek za ženske. Poleg športa je namen prireditve tudi druženje, zabava in glasba, ki nam jo pripravijo Čuki. Ugotavljam, da je iz leta v leto več športno aktivnih deklet in žena, kar dokazuje vedno več udeleženk teka. Tudi naša tekaška ekipa je vsako leto številčnejša. Pri športu niso pomembna leta in telesna pripravljenost, važna

je volja. S svojim optimizmom, spodbudami in športnim zgledom nas »priganja« naš vaditelj Bogdan.

Članice bobiaerobi nismo samo športno aktivne pri aerobiki, teku, smučanju in pohodništvu, udeležujemo se pri dobrodelnih prireditvah, kot je barvanje ograje v Lipici. Svoje kuharske veščine smo dopolnile z obiskom kuharskega tečaja. Polne vtisov in prijetnih trenutkov smo pravkar prinesle iz skupnega vikenda na morju. Ne moremo pa mimo praznovanj rojstnih dnevvov, kjer ne manjka dobre volje in smeha. Ponovno vas vabimo, da se nam pridružite pri vadbi aerobike jeseni, saj so nove članice vedno dobrodošle.

Gasilska disciplina – Britof 2010: dve medalji za gasilce iz Lukovice!

Britof pri Kranju, 5. junij 2010 - Gasilci iz Lukovice so še enkrat dokazali, da se lahko primerjajo z najboljšimi operativnimi gasilci v naši državi. Na tekmovanju v gasilski disciplini ali po ameriško Fire Combat Challengeu so osvojili kar dve medalji. To je zelo dober rezultat, saj je bila konkurenca zelo velika, pogoji za tekmovanje pa vse prej kot lahki. Če pa zapišemo še dejstvo, da gre za daleč najtežje tekmovanje, kar si jih je v gasilskih vrstah možno predstavljati, potem je že jasno, da je današnji rezultat velik dosežek. Jure Čokl

Gasilska disciplina ali Fire Combat Challenge (v ne čisto enaki izvedbi kot v Sloveniji) je kombinacija znanja uporabe gasilske opreme in orodja, taktičnega pristopa pri porazdelitvi dela na oba tekmovalca in predvsem izjemnega telesnega napora, ki ga zmorejo le najbolj telesno pripravljeni gasilci in gasilke. Tekmovalna proga je sestavljena iz različnih sklopov nalog in ovir – najprej gasilca v popolni zaščitni opremi in z izolirnim dihalnim aparatom spneta med seboj pet C cevi in ročnik ter vse skupaj priključita na vir vode. Nato morata preskočiti 1,8 m visoko

oviro, svoj pot pa nadaljujeta skozi tunel, dolg 6 metrov. Sledi plezanje na 6 metrov visok oder, kamor morata tekmovalca z vleči eno celotno C cev. Svojo pot nadaljujeta s spustom z odra s pomočjo osmice po vrvi, nato pa sledi najtežji del – najprej tek s ponesrečencem, težkim od 70 – 80 kg, čisto za konec pa še vleka polnega B voda pod tlakom štirih barov, kar v celoti tehta nekaj 100 kg. Tekmovanja je konec, ko gasilca na koncu zbijeta tarčo s curkom iz ročnika.

Gasilci iz Lukovice smo se tovrstnega tekmovanja udeležili že drugič – tokrat kar s tremi tekmovalnimi pari. No, z dvema in pol, če smo čisto natančni, ker je podpoveljnik gasilske enote Lukovica Jure Čokl nastopil v mešani dvojici z gasilko Blanko Jakopin iz gasilske enote Mozirje. Na progo sta se podali še dvojici Zdravko Tkalec in Blaž Cerar ter Aleš Tkalec in Gašper Mav. Na progi sta najprej svoje znanje preiskusila Blanka in Jure, ki sta na koncu zasedla odlično tretje mesto – morda bi lahko prilezla še višje, a je Jure pridela 20 kazenskih sekund pri spustu z odra in pri plazenju skozi tunel – obakrat popolnoma po nepotrebnem. Kljub vsemu je dosežen čas dober, sploh če zapišemo, da sta skupaj nastopila prvič. Kot tudi Zdravko Tkalec in Blaž Cerar, poveljnik in predsednik gasilske enote Lukovica (koliko funkcionarjev na tako visokih položajih je sposobnih takega tekmovanja?), ki sta zasedla sijajno drugo mesto v kategoriji nad 30 let. Popoln uspeh lukovško-mozirske odprave je preprečila tekmovalna smola Aleša Tkalcia in Gašperja Mava, ki sta bila v najmočnejši konkurenci do 30 let žal diskvalificirana zaradi manjše napake, a sta kljub temu s progo opravila v celoti. Vseeno jima to ni vzelo volje, saj smo se odločili, da se 26. junija preizkusimo na še enem tovrstnem tekmovanju v Idriji. Tej tekmi, ki ne šteje za državno prvenstvo, sledi nova prvenstvena tekma 3. julija v Škofji Loki.

Ker gre za izjemno atraktivno tekmovanje, ki pokaže dejansko vrednost znanja in telesne pripravljenosti slehernega operativnega gasilca, vabimo tudi vse tiste gasilke in gasilce iz Gasilske zveze Lukovica, ki bi se radi preizkusili v najtežjem tekmovanju ali kot mu pravijo tekmovanju za prave gasilce, da se nam pridružijo najprej na treningih in nato, če se bodo tako odločili, tudi na tekmovanjih. Z veseljem bomo pokazali vse kar znamo vsem novim tekmovalnim parom, ki pa morajo biti dobro telesno pripravljeni in morajo za nastop na prvenstvenih tekmah imeti opravljeno specialnost nosilca IDA.

Za konec naj povzamem slogan, ki kar najbolj odraža pozitivno miselnost, ki izhaja iz udeležbe na tovrstnih tekmovanjih:

ZMAGOVALCI NISO TISTI, KI SO PRVI. PRAVI ZMAGOVALCI SE GASILSKE DISCIPLINE UDELEŽIJO.

Življenja rešujemo skupaj!

Lukovica, Ljubljana, 9. junij 2010. Seveda drži, da smo gasilci tisti, ki v primeru nesreč posredujemo neposredno in s svojimi intervencijami rešujemo življenja. A včasih se žal lahko zgodi, da kljub hitremu in uspešnemu posredovanju ponesrečenim ne morejo ustrezno pomagati zaradi pomanjkanja »tekočine življenja« oziroma krvi, ki je v teh dneh zelo primanjkuje. Jure Čokl

Gasilke in gasilci iz gasilske enote Lukovica smo se odzvali klicu na pomoč, ki je do nas prišel po zaslugi zaposlene na Zavodu RS za transfuzijsko medicino, medicinske sestre Brigitte Golob iz Trnave, ki je sporočila, da so zaloge krvi trenutno nezadostne in da potrebujejo čim več novih darovalcev. Seveda smo se gasilci iz Lukovice takoj odzvali klicu na pomoč in pod vodstvom poveljnika Zdravka Tkalcia skupaj odšli v Ljubljano na odvzem krvi. Odvzema se je udeležilo 11 gasilk in gasilcev, večina izmed njih je kri darovala prvič. V naših vrstah imamo sicer tudi dva redna krvodajalca, ki sta se danes »izleta« na Šlajmerjevo 6 v Ljubljani tudi udeležila. Odvzem je potekal v dobrem vzdušju in pod strokovnim nadzorom prijaznega osebja, ki je svoje delo opravilo na visokem nivoju. Seveda smo zaposlenim obljubili tovrstno pomoč vsakič, kadar bo pomanjkanje krvi spet kritično – in obljubo bomo tudi držali. Življenja nam torej lahko pomagata reševati tudi vi – oglasite se na Zavodu RS za transfuzijsko medicino na Šlajmerjevi 6 v Ljubljani (zraven porodnišnice) ali ob krvodajalskih akcijah v vašem kraju in darujte kri

tudi vi – tako boste po svojih močeh prispevali svoj delež pri reševanju življenj, ki je od podarjene krvi odvisno v celoti. Tako bo zares držala trditev iz naslova tega prispevka – ŽIVLJENJA REŠUJEMO SKUPAJ!

Zaključni koncert Avgušтина Galesa

Slovenija ima talent. Ne enega, vrhunskega in spektakularnega, ima milijon talentov, ki vznikajo v vseh prvobitnih okoljih in se zlivajo v mozaik narodne prepoznavnosti – v zgradbi slovenskega duha moderne dobe. Če bi se talenti razvrščali po izpovednih zvrsteh, bi zagotovo glasba zasedla zmagovalno mesto. Mojca S.

Tako vokalna kot instrumentalna. Je najstarejša, najmočnejša, elementarna. Tudi naša dolina diha v svojih ritmih, hribovsko poskočnih, dolinsko umirjenih in urbano sodobnih pečatih. Glasba si je utrla pot v številne zasedbe in je nosilec družbenega in družabnega življenja občine. Naši talenti rastejo iz nezavednih notranjih vzgibov, položeni so nam v gene in nas hranijo za protiutež drvečim ritmom programiranega vsakdana. Iz teh genov prihajajo vsako leto na ta oder domači, sveži, obetajoči talenti, naše upanje in naš ponos.

V toplem majskem večeru, v četrtek, 20. maja, sta v lukoviški dvorani Kulturnega doma svojo glasbeno pot v okviru Glasbene šole Domžale s koncertom zaključila Avguština Gales iz Krašnje in Sanel Fazlič iz Domžal; glasba bo seveda ostala njuna stalna spremljevalka, tako sta zagotovila številnim poslušalcem.

Kdo je obetajoči talent Avguština? Je uspešen dijak Srednje šole Domžale – strojne smeri, z natrpanimi šolskimi obveznostmi ob koncu šolskega leta, njegova druga šola pa je Glasbena šola Domžale, kjer zdaj končuje sedemletno šolanje – igra tenor (tenorski krilni rog), ob mentorju Luku Einfaltu. Je vsestransko dejaven mladostnik: član Godbe Lukovica, kjer igra tenor in uspešno opravlja še delo arhivarja; svoje glasilke, ta najpopolnejši instrument, pa razvija v MPZ Šentviški zvon, pa še v MPZ Deteljica v Moravčah; priskoči na pomoč tudi Mladinskemu pihalnemu orkestru Domžale in še orkestru Brdis na Brdu. Glasba je njegovo življenje. Ob njej se sprošča, uživa in izpopolnjuje. Na vajah mu ne manjka vztrajnosti, kar je poplačano z uspehom. Pa tudi doma, na ekološko usmerjeni kmetiji, zna poprijeti na pravem koncu. Torej fant od fare, iz korenin zdravih rasti, ki svojo fantovsko energijo usmerja v razvijanje svojega talenta.

Avguština je brezhibno odigral svoj koncert in nastopil še skupaj z gosti, glasbeniki Mladinskega pihalnega orkestra BRDIS pod vodstvom prof. Tomaža Pirnata in s kvartetom tub, v katerem sta zaigrala še Sanel Fazlič, Dominik Kozjak in Andraž Gnidovec – s tem programom so na tekmovalnem v Žalcu osvojili bronasto plaketo.

Ob zaključku večera sta se Avguština in Sanel prisrčno zahvalila vsem, ki so kakorkoli pripomogli, da sta vzljubila glasbo in ju na njuni poti podpirali: staršem, bratom in sestrām, profesorju Luki Einfaltu, ki jima je stal ob strani (tudi kadar nista znala in nista vadila, sta v smehu dejala) ter profesorju Tomažu Pirnatu in ravnatelju Glasbene šole Domžale. Zahva-

lila sta se tudi Občini Lukovica za najem dvorane ter vsem prijateljem in znancem za množičen obisk njunega koncerta.

Domov smo se vračali nahanjeni z bogastvom večnih melodij in obogateni s spoznanjem, da tudi danes, v tako zmedenih okusih multikulture, obstaja čudovita mladina, obetajoči fantje in dekleta, polni ustvarjalnega duha in mladih energij, ki so upanje za boljši svet in živo kulturo v naši dolini. Naj jim cveti najlepša mladost. Čuvajmo naše dragocene talente, omogočimo jim najboljšo izobrazbo.

12. Zvonariada v Šentvidu

Mešani pevski zbor Šentviški zvon je bil letos že drugič organizator srečanja pevskih zborov Slovenije, ki pozvanjajo z imenom »zvon«. Ob dejstvu, da je takšna prireditev v času, ki ni naklonjen ljubiteljski kulturi, predvsem glede finančnih pogojev, smo ponosni, da je pevskemu zboru zaradi vztrajnosti, požrtvovalnosti in dobri volji prav vseh njegovih članov v celoti uspelo izvesti tako kulturni kot družabni del večera. Mojca S.

Osem »zvonov« je pozvajalo pod šotorom v Šentvidu pri Lukovici in ponovno smo dokazali, da pesem, pa naj bo ljudska ali umetna, živi in preživi v vsakem času.

Glasovi pevcev iz sosednjega Mengša, Šmartnega pri Litiji, Jakobskega Dola, Dovjega pri Mojstrani, Šempetra v Savinjski dolini, Mute, Gorenje vasi v Poljanski dolini in iz domačega Šentvida so se zlili v veličastno harmonijo, v hvalnico življenju, ki se z vsako pomladjo čudežno prenavlja in nas vedno znova očara s poetičnim valovanjem polj in travnikov, plojenih z ljubeznijo človeških rodov. Vsaka stvar, vsak dogodek, vsako občutje srca, vsak košček te najlepše deželice pod soncem ima svojo pesem, vsi napevi pa se pretočijo v prepoznavno, samosvojo spevnost, s kakršno naša pesem osvaja svet.

Po končanem programu, ko je vsak zbor iz svojega programa zapel tri pesmi, so na oder skupaj stopili vsi pevci in iz skupnih grl zazvonili še v

dveh pesmih, pevski večer pa sklenili s Slomškom:

Zvonovi, zvonite
na delo budite,
saj naše življenje le kratek je dan.

Naj ti zvonovi pozvanjajo za praznik in delavnik, za upanje in moč, za budnico in obrambo Slovenstva; naj pozvanjajo za istovetnost mladih rodov, da se bodo prepoznali v najlepših pesmih na svetu!

Obiskali smo Mozartovo mesto

V torek, 18. maja, smo se učenci OŠ Janka Kersnika, ki obiskuje-mo mladinski pevski zbor Ciklamen, izbirna predmeta Glasbena dela in Glasbeni projekt ter nadarjeni učenci podali na enodnevno ekskurzijo v avstrijsko mesto Salzburg, ki ga organizatorica ekskurzije Simona Zaveršnik, zelo dobro pozna. Že ob sedmih zjutraj smo se odpeljali izpred šole na Brdu. EMA MEDEN

Ko smo po nekajurni vožnji skozi številne predore prispeli v mesto, smo se najprej z vzpenjačo odpravili na grad, od koder smo si ogledali prelep razgled na mesto, se malo orientirali in pohajkovali po gradu. Čeprav imajo na gradu lepo urejeno razstavo marionetk in urejene toaletne prostore, se mi zdi Ljubljanski grad precej lepši. Močan veter nas je z gradu kmalu pregnal proti tamkajšnji univerzi za glasbo, kjer smo obiskali priznano slovensko flautistko Ireno Grafenauer. Zapeli smo ji nekaj pesmi, naše flautistke Tanja Stražar, Katarina Ocepek in

Na postankih je bilo živahno

Maruša Urnkar (ki že obiskuje srednjo glasbeno šolo) pa so ji tudi zaigrale. Nad nami je bila navdušena. Spoznali smo, da je to čudovita in prijazna ženska in se ji tudi lepo zahvalili. V sami stavbi nas je presenetila odlična zvočna izoliranost, saj kljub steklenim stenam sob, v katerih smo videli vaditi študente, nismo slišali zvoka glasbil, ki so jih igrali.

Pot smo nadaljevali proti rojstni hiši W. A. Mozarta. Ta pot je bila zelo deževna. Deževalo ni dolgo, bilo pa je dovolj, da smo si dodobra zmočili čevlje, hlače in nahrbtnike. Ko smo prišli v hišo, smo ugotovili, da so vsi prostori zelo akustični. Ogledali smo si Mozartov muzej, kjer so razstavljeni tudi njegova stara violina, pramen njegovih las, stara pisma in celo rokopis opere Čarobna piščal. Sledil je prosti čas. Ogledali smo si izložbe ter sem in tja zavili v kakšno trgovino. Pri branju etiket in napisov nam je na pomoč priskočila gospa ravnateljica z odličnim znanjem nemščine. Potem je bil na žalost že čas za vrnitev domov. A za nas ekskurzije še ni bilo čisto konec, saj smo si dolgo vožnjo znali narediti zelo zanimivo. Upamo, da bomo na podobno ekskurzijo odšli tudi naslednje leto, ker smo letos vsi zelo uživali.

Gospo Ireni smo se lepo zahvalili

Rezervirajte si poletni dopust pravočasno!

Oddamo stanovanja v Piranu:

- **nova, opremljena, svetla stanovanja** (KTV, domofon, sušilec za lase, sef, posoda in jedilni pribor, ...)
- **28 do 64m², za 2 do 4 osebe** (možnost najema stanovanja s teraso)
- **30 metrov od morja** (glavno kopališče v Piranu na Punt)
- **informacije in rezervacije: +386 1 83 96 400 ali +386 51 779 650**

Udeleženci ekskurzije s spremljevalci in Ireno Grafenauer

»Še malo počitka prosim!«

Zbogom šola, zbogom verouk, zbogom ...

V soboto, 5. junija, je bil na Brdu poseben dan, saj smo pri večerni sveti maši zaključili veroučno šolsko leto s podelitvijo spričeval veroučencem in priznanj Slomškovim bralcem, ki so v desetem letu SBP zavzeto prebirali knjige z bogato duhovno vsebino. DJD

In kaj je tokrat na srce položil domači župnik veroučencem in vsem zbranim, to kar nam polaga že vsa leta, da Bog ne odhaja na počitnice in, da ga sedaj pa do šolskega leta ne bo. On je vedno z nami, naj bomo mi tu doma ali pa na morju, v planinah, ali kje drugje. In vendar tako kakor že nekaj let s prenehanjem šolskih in veroučnih obveznosti številčno upade tudi obisk veroučencev pri svetih mašah, da o prisotnosti tistih, ki bi morali biti za zgled, ne govorimo. Kajti družina je Mala Cerkev in v tej domači Mali Cerkvi se učimo odnosov med seboj, z drugimi, z Bogom, z naravo. Učimo se moliti. Zakonca si med seboj pomagata, da bi vsak zase iskreno ljubil Boga, da bi mu bil Kristus pot, resnica in življenje. Mož naj bo zares vesel, če njegova žena napreduje v veri. Starša naj spodbujata otroke k poglobljanju v vero, k prebiranju Svetega pisma in premišljevanju Jezusovega nauka in ravnanja, kaj pa naša mala cerkev, se kdaj vprašamo, kako živi?

Na koncu svete maše je sledila še zahvala vsem, ki so kakor koli pomagali k rasti v mladih na področju vere. Devet let je sicer dolga doba in na tej poti je obilo križev in ovir in skupaj z župnikom so barko vere pripeljali do konca osnovnošolskega verouka in stopili na pot mladinske veroučne skupine tudi letošnji devetošolci, ki so se župniku Andreju

Svetetu zahvalili za njegov lep zgled, učenje vrednot in to kljub njihovi nagajivosti, saj ima marsikdo od njih zaslugo za kakšen siv las na njegovi glavi in ga poprosili, da jih še naprej spremlja v življenju z molitvijo, da ne skrenejo s poti, ki so jo dolgih devet let spoznavali in utrjevali.

**AVTO ŠOLA
LONČAR**

Avto šola Lončar, d.o.o.
Slamnikarska cesta 3b
1230 Domžale

Tečaj CPP: **28.06.2010, 05.07.2010**

Organiziramo tečaje za pridobitev izpita za:

- **čoln (do 24 m)**
- **viličar, hidravlično dvigalo in težko gradbeno mehanizacijo**
- **traktor**

Prijave in informacije: **031/209 501**

LEKARNA VIR

Čufarjeva 23, 1230 Domžale
Tel.: 01/724 45 82

NOV DELOVNI ČAS (od 19. junija)

ponedeljek - petek **od 7.45 do 19.15 ure**

sobota **od 7.45 do 12.15 ure**

Lekarna Vir julija praznuje sedmi rojstni dan

Čeprav nas večinoma poznate, naj se vam še sami predstavimo:

Blanka Kos, mag. farm., koncesionarka

»Ne sanjaj svojega življenja, živi svoje sanje,« je bilo vodilo, ki me je pripeljalo do odločitve, da odprem lekarno.

Vedno so me privlačile manjše lekarne v manjših krajih, kjer so lahko bolj osebni odnosi kot v mestu. Z mnogimi pacienti smo v teh sedmih letih razvili prav prijateljske odnose in verjamemo, da se tudi vi v naši lekarni počutite prijetno.

Aleksandra Maletić, mag. farm.

V Lekarni Vir sem skoraj od začetka. Že prvi delovni dan me je prevzela pozitivna energija, ki sem jo začutila v njej. Ko sem spoznala sodelavce, sem brez dvoma vedela, da mi je ta lekarna pisana na kožo. Prijetno vzdušje, ki ga sodelavci med seboj ustvarjamo, radi prenašamo na naše obiskovalce.

Andrej Rezar, mag. farm.

Rad delam z ljudmi in vsakemu svetujem kot prijatelju. Še posebej me radosti zaupanje, ki mi ga izkažejo naše stranke.

Monika Pandurić, farm. tehnik

V Lekarni Vir sem začela delati marca 2006 kot pripravnica za farmacevtskega tehnika. Ker je splošno znano, da zelo rada govorim, me tudi izven lekarne mnogi vprašajo za kak nasvet. Vsi v lekarni pa se trudimo, da bi vsem svojim obiskovalcem čim bolj pomagali in ustregli njihovim željam in potrebam.

Primož Buh, mag. farm.

Pri delu v naši lekarni mi je najbolj všeč dobra družba. Tako naše stranke, kot tudi sodelavci me vedno radi spravijo v dobro voljo.

Jaka Kos, farm. tehnik

Sem najmlajši član ekipe, v kateri se odlično počutim. Ker sem v lekarni šele kratek čas, mi vsi sodelavci radi priskočijo na pomoč.

Za 7. rojstni dan podarjamo vsem našim obiskovalcem še bolj prijazen delovni čas.

Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije

**KMETIJSKO GOZDARSKI ZAVOD
LJUBLJANA**

www.lj.kgzs.si

**VLAGANJE ZAHTEVKOV ZA PREMIJE
ZA GOVEDO – 1. obdobje**

Redni rok za vlaganje premij za ekstenzivno rejo ženskih govedi in/ali posebno premijo za bike in vole je **do 30. junija**. Lahko ga vložite tudi **v zamudnem roku do 25. julija 2010**, vendar bodo plačila zmanjšana za 1 % za vsak zamujen delovni dan. Več o vlaganju teh zahtevkov si lahko preberete v majski številki Rokovnjača.

JAVNI RAZPISI MKGP

Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je v petek, 18. 6. odprlo več razpisov, med drugim tudi za ukrep 121 - **Posodabljanje kmetijskih gospodarstev – naložbe na področju živinoreje in medu** (mehanizacija, gozdarska poslopja...) **ter novih izzivov**. Podrobnosti najdete na njihovi spletni strani:

http://www.mkgp.gov.si/si/javni_razpisi/
Posebej pa opozarjam še na naslednja ukrepa:

- **Javni razpis za ukrep Finančna pomoč ob smrti, invalidnosti ali nesposobnosti za delo na kmetijskem gospodarstvu** je bil objavljen 21. maja in bo odprt do porabe sredstev. Do sredstev ste upravičeni, če je škodni dogodek nastal oz. bil ugotovljen največ 12 mesecev pred oddajo vloge in ste pokojninsko in invalidsko zavarovani kot kmet.

**ODDELEK ZA KMETIJSKO
SVETOVANJE,
Enota Lukovica**

Lukovica, Stari trg 19
Telefon: 01/72-35-116
E-naslov: kss.lukovica@lj.kgzs.si

URADNE URE:

ponedeljek, sredo, petek: 8^h–10^h
sreda: 14^h–15^h

- Lani avgusta objavljen **Javni razpis za Pomoč mladim prevzemnikom kmetij** (ukrep 112) je proti pričakovanjem trenutno še vedno odprt.

Zainteresirane prosim, da se za podrobnejše informacije **čim prej** oglasite pri meni.

JAVNI RAZPIS - RIBNICA

Javni sklad Republike Slovenije za regionalni razvoj in razvoj podeželja, Škrabčev trg 9a, Ribnica, je objavil **Javni razpis za financiranje investicijskih projektov na področju primarne kmetijske pridelave** na osnovi katerega lahko pridobite **ugodna posojila** za vlaganja na področju primarne pridelave kmetijskih proizvodov.

Roki za oddajo prijav so:

- 5. julij,
- 31. avgust in
- 29. oktober 2010.

Zainteresirani lahko pridobite informacije o javnemu razpisu na tel. št.: 01/836-19-53, vsak delavnik med 9. in 14. uro.

Besedilo javnega razpisa in razpisna dokumentacija sta objavljeni na spletni strani: <http://www.rdf-sklad.si/> lahko pa jo naročite tudi po e-pošti: rdf.sklad@siol.net.

Za pomoč pri izdelavi vloge se lahko obrnete tudi name.

PAVLA PIRNAT,
terenska kmetijska svetovalka

V a b i l o

PGD KRAŠNJA

Občina Lukovica

Prisrčno vabljeni v Krašnjo na svečanost ob prevzemu novega gasilskega vozila združeno s praznovanjem dneva državnosti ki bo v soboto,

26. junija 2010, ob 18. uri,
pred gasilskim domom v Krašnji

Program:

- * zbor gasilcev ob 17.30 (Pod lipo)
- * povorka gasilcev, narodni noš in godbe do prireditvenega prostora ob 18.00 uri
- * pozdravni nagovor predsednika PGD Krašnja
- * pozdravni nagovor župana, Mateja Kotnika in gostov
- * kulturni program:
- Kud Fran Maselj Podlimbarski Krašnja
- * prevzem in blagoslov gasilskega vozila
- * velika vrtna veselica
- z ansamblom „Vihamik“

VABILO

**Društvo lastnikov gozdov
TISA Domžale organizira**

gozdarske igre za člane in bodoče člane društva.

Igre bodo potekale **7. avgusta 2010**
s pričetkom ob 18.00 na igrišču
v Blagovici.

Tekmovalne ekipe (po šest tekmovalcev) se prijavijo revirnemu gozdarju Andreju Žagarju (GSM 041 657232) do 1. avgusta 2010, kjer bodo dobili navodila za tekmovanje. Vabljeni ekipe in gledalci!

V petek, 2. julija, ob 19. uri

bo na Domačiji "Rus" Štajerska cesta 9, Šentvid pri Lukovici odprtje razstave

"Rokodelstvo danes"

sodelujejo člani društva Skrinjca

Ogledali si boste lahko ročno izdelane predmete iz različnih materialov in oblik.

Keramični izdelki, slike, kipi, veznine, punčke iz blaga, rože iz papirja...

Vabljeni!

Rokovnjač
Glasi občin Lukovica

veterinarska ambulanta

NOE

**AMBULANTA IN TRGOVINA
ZA MALE ŽIVALI**

Vaška pot 38a, Radomlje

**Odprto: pon - pet 9.00 - 19.00
sob 9.00 - 13.00**

telefon: 0599 - 58 - 914, 070 - 550 - 590
<http://veterina-noe.net>

Občina Lukovica, Stari trg 1, 1225 Lukovica ponovno objavlja prosto delovno mesto

VOZNIK – PREVOZI ŠOLOOBVEZNIH OTROK

Pogodba o zaposlitvi se sklepa za določen čas 1 (enega) leta, z možnostjo podaljšanja. Delo se opravlja v skrajšanem delovnem času (6 ur dnevno).

Pogoji za zasedbo prostega delovnega mesta:

- splošna srednja izobrazba (V. stopnja),
- 6 mesecev delovnih izkušenj (na področju izvajanja prevozov otrok),
- vozniški izpit B kategorije.

Drugi pogoji:

- zaželeno je, da ima kandidat dokazilo o opravljeni Temeljni kvalifikaciji (NPK).

Podpis pogodbe o zaposlitvi za določen čas z ustreznim kandidatom in nastop dela je 1.9.2010.

Dokazila o izpolnjevanju pogojev, skupaj s kratkim življenjepisom pošljite na naslov: Občina Lukovica, Stari trg 1, 1225 Lukovica, s pripisom Razpis – voznik, najkasneje do 30.7.2010.

Za dodatne informacije in pojasnila v zvezi z zasedbo prostega delovnega mesta se obrnite na Mojco Cerar, višjo svetovalko za družbene in društvene dejavnosti (tel.: 01/72-96-310).

Obvestilo organizatorjem prireditev

Občinska uprava Občine Lukovica sproti obvešča organizatorje prireditev o pogojih za pridobitev soglasja za izvedbo javnih prireditev v Občini Lukovica. V januarjski številki občinskega glasila Rokovnjač ste bili organizatorji seznanjeni z vsebino novele Zakona o javnih zbiranjih ter pogojih za izdajo soglasja za izvedbo prireditev.

Po dolgem obdobju hladnega in deževnega vremena je končno posijalo sonce, z njim pa tudi želje ljudi po druženju in zabavi. Ker se je število vlog za izdajo soglasij za izvedbo prireditev izjemno povečalo, ponovno poudarjamo nekatera pomembna pravila. Rok za oddajo vloge je najmanj 15 dni pred izvedbo prireditve. Na podlagi prejetih podatkov s strani Policijske postaje Domžale je potrebno javno prireditev prijaviti 5 dni pred samo izvedbo, kar pomeni, da morajo organizatorji upoštevati rok odane vloge pri pristojni službi občinske uprave Občine Lukovica. Organizator prireditve mora prijavo prireditve pri Policijski postaji Domžale opraviti sam.

V kolikor organizator poda tudi vlogo za izdajo dovoljenja za začasno čezmerno obremenitev okolja s hrupom, je potrebno takšno vlogo oddati najmanj 30 dni pred izvedbo prireditve. Prireditve je potrebno prijaviti na UE Domžale in Policijski postaji Domžale. Organizator mora priložiti zahtevano dokumentacijo v skladu z Uredbo o načinu uporabe zvočnih naprav, ki na shodih in prireditvah povzročajo hrup (Ur.l. RS, št.118/05) in Uredbo o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Ur.l. RS, št.105/05, 34/2008 in 109/2009). Potrebno je priložiti soglasje bližnjih stanovalcev ali uporabnikov skupnih prostorov.

Občinska uprava Občine Lukovica je dolžna soglasja in dovoljenja za prireditve, če so za to izpolnjeni vsi pogoji, izdati v roku 8 dni od prejete posamezne vloge.

Organizatorje posebej opozarjamo, da so dolžni poskrbeti za varnost vseh udeležencev prireditve ter po načelih odškodninskega prava odgovarjajo za vso, v času trajanja prireditve, nastalo in povzročeno škodo na prireditvenem

prostoru in izven njega.

Ker v preteklosti nekateri organizatorji niso dosledno upoštevali vsebine soglasij izdanih s strani občinske uprave, posebej v delih, ki zadevajo zapore cest, so se občani in podjetniki v centru Lukovice pritožili nad neupoštevanjem pravil. Za ureditev razmer je bil sklican sestanek, na katerem je bilo določeno, da mora organizator ob predložitvi vloge za izdajo soglasja za izvedbo prireditve priložiti soglasja vseh, ki jih delna ali popolna zapora ceste zadeva. Prav tako mora organizator občane in podjetnike v centru Lukovice seznanimi o nameravani izvedbi javne prireditve in poskrbeti za primerna parkirna mesta.

Ker se organizacija prireditve načrtuje vnaprej in ne predstavlja enostranske odločitve od danes na jutri, je ureditev soglasij in dovoljenj temeljnega pomena, tako pri organizaciji kot pri izvedbi same prireditve.

Ob predvidevanju, da se bo število vlog v naslednjih mesecih še povečalo, organizatorje pozivamo, da navedena pravila za izdajo soglasij upoštevajo v celoti, sicer jim soglasje za izvedbo prireditve ne bo izdano.

OBČINSKA UPRAVA

CENTER ZA SOCIALNO DELO DOMŽALE Ljubljanska cesta 70

Dne 01.06.2010 je bil na spletnih straneh Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve (MDDSZ) Objavljen javni poziv za državne in Zoisove štipendije za šolsko/študijsko leto 2010/2011 z naslednjo vsebino:

Rok za oddajo vloge za državne in Zoisove štipendije za šolsko/študijsko leto 2010/2011 je 8. september 2010 za dijake in 6. oktober 2010 za študente. Vloge za državno štipendijo je potrebno oddati na krajevno pristojni center za socialno delo, za Zoisove štipendije pa na Javni sklad za razvoj kadrov in štipendije. Rok za oddajo vloge za kandidate, ki prvič uveljavljajo državno štipendijo, ni omejen.

Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve ter Javni sklad RS za razvoj kadrov in štipendije sta danes objavila Javni poziv za dodelitev državnih in Zoisovih štipendij za šolsko/študijsko leto 2010/2011. Poziv je objavljen na spletnih straneh www.mddsz.gov.si, www.sklad-kadri.si in na portalu e-uprava. Vloge je mogoče natisniti s spletnih strani.

V javnem pozivu so navedeni pogoji za pridobitev državne oziroma Zoisove štipendije, upravičenci do štipendij, višina štipendij, posebnosti glede študija v tujini, obveznosti štipendistov, zahtevana dokumentacija in postopek oddaje vloge in odločanje ter roki za oddajo.

Državne štipendije se dodelijo upravičencem, ki izpolnjujejo splošne pogoje po ZŠtip in pri katerih povprečni mesečni neto dohodek na družinskega člana v preteklem koledarskem letu pred vložitvijo vloge ne presega: 385,20 evrov na družinskega člana za tiste kandidate, ki se šolajo ali študirajo v kraju svojega stalnega prebivališča,

- med 391,13 in 402,98 evrov na družinskega člana za tiste kandidate, ki se šolajo ali študirajo izven kraja svojega stalnega prebivališča,
- 414,83 evrov na družinskega člana, če gre za kandidate iz enostarševskih družin, kandidate s posebnimi potrebami oziroma kandidate, katerih sorojenci so osebe s posebnimi potrebami.

- Rok za oddajo vloge za kandidate, ki prvič uveljavljajo državno štipendijo, ni omejen. Za kandidate, ki so v preteklem šolskem oziroma študijskem letu (2009/2010) že prejeli državno ali Zoisovo štipendijo, je rok za oddajo vloge za nadaljnje prejetje štipendije 8. september 2010 za dijake in 6. oktober 2010 za študente.

PETER REBOLJ DIREKTOR

Pismo bralca

Odgovor na članek nova občina Imovica

Bližamo se času, ko bodo jeseni tudi v naši občini Lukovica lokalne volitve. V lokalnem časopisu se pojavljajo članki, pod katerega se avtor članka ne upa niti podpisati, ker navaja neresnice. Vaščani vasi Imovica nismo v osemletnem obdobju županovanja gospoda Mateja Kotnika dobili prav ničesar, česar ne bi potrebovali. Če smo se kdaj obrnili na njega s prošnjo, kaj bi bilo potrebno v vasi še storiti, je odgovoril, da je potrebno voditi razvoj občine enakomerno po vsej občini. Pa nismo zato nič manj ponosni, da izhaja iz naše vasi. Vse, kar je bilo narejeno v vasi, je bilo zgrajeno iz našega samopriskrbe. Največja pridobitev v vasi v zadnjem času je kozolec za obešanje plakatov, ki ga je postavila KS. Zato ne vidim razloga, zakaj naj bi bila vasi Imovica občina? Ne vem, zakaj je potrebno v take zgodbe vpletati še vodjo vrtca? Nobeden otrok iz vasi ni bil sprejet v vrtec, če ni izpolnjeval kriterijev za vpis. Imamo tako srečo, da so v naši vasi sposobni vaščani, ki svojo energijo vlagajo v skupno dobro in se ne spuščajo na tako nizek nivo, kot se je nepodpisani avtor članka.

MATEVŽ KOTNIK

»Medvedkova veselica« v vrtcu Medo

Ob zaključku šolskega leta smo letos v Vrtcu Medo organizirali medvedkovo veselico. Na njej se je dogajalo marsikaj. Že same priprave so potekale nekaj tednov prej v prijetnem vzdušju s polno energije, tako s strani staršev kot tudi zaposlenih. KOLEKTIV VRTCA MEDO

Za prijeten uvod v nepozabno prireditev je poskrbela Godba Lukovica. Pozdravila nas je ravnateljica Brigita Nojič, nato pa so sledili nastopi otrok iz obeh enot. Program je popestrila tudi Putka Zdravka, ki je otrokom pomagala pri čaranju kokoškotov. Na harmoniko nam je zaigral Tomaž Pustotnik. Na vrtčevskem igrišču so se odvijale ustvarjalne delavnice, kjer so otroci uživali v likovnem ustvarjanju, pomerili pa smo se v različnih športnih igrah.

Tudi hrane, pijače in sladkih priboljškov ni manjkalo, hladili pa smo se s sladoledom.

Zbirali in zbrali smo veliko dobitkov, tako da smo imeli bogat srečelov, za kar so zaslužni dobri sponzorji in marljivi udeleženci priprav. Zbrana denarna sredstva smo namenili za vrtčevski sklad.

Ob tej priložnosti, bi se radi zahvalili vsem, ki so nam pomagali pri pripravi in izvedbi veselice: podjetju EIS SKOČAJ d. o. o., ki je krilo stroške igrice, hvala Društvu kmečkih žena občine Lukovica, družinama Dobravec in Capuder, družini Rokavec za izposojlo šotora, Gostinskemu podjetju Trojane, Turističnemu društvu Preserje, Športnemu društvu Rafolče, Prostovoljnemu gasilnemu društvu Prevoje, Godbi Lukovica, Tomažu Pustotniku, delovni skupini staršev vrtca Medo, Katarini Karlovšek, Kavarnici Zoni, podjetju MESSER d. o. o., Marcheju, Belinki, Avtotehni Vis, Avtera d. o. o., Camp-ing Orehek Iztok s. p., NLB, S. Oliver, Šumi, Pekarni in slaščičarni Srček, Fotostudiu Aco Majhenič, Vzajemni, Frizerstvu Irena, Urankar Tomažu s. p., Elektroelementu Izlake, AMZS, Frizerskemu studiu Vida, Atila d. o. o., Mobitelu, Siolu, Mercatorju, e-Študentskemu servisu, Butan plinu, Azimut športu, Čebelarski zvezi Slovenije, Cerar d. o. o., Servisu Ambrož Lahovče, Optiki Škofic, Avbelj Andreju s. p., Kristini Galun, Elektru Ljubljana in Mateju Gorišek.

Iskrena hvala vsem, ki ste kakorkoli prispevali k izvedbi naše prireditve in s svojimi prispevki omogočili našim otrok bolj pestro in kakovostno bivanje v vrtcu.

V 5. a razredu ustvarjalnost ne pozna meja

Učiteljica Lea nam je povedala, da nas je ravnateljica izbrala za najbolj ustvarjalen razred na šoli. Zelo smo bili veseli. Saj ni čudno, če smo pa vse leto tako veliko ustvarjali. Povedala nam je, da bomo dobili torto. Tako smo bili veseli, da smo skoraj počili od veselja. V celotnem šolskem letu smo izdali tri razredne časopise, eden je še v tisku. Okna smo okrasili z jesensko, zimsko, nato pa še s pomladno dekoracijo. V razredu smo imeli tudi kar nekaj kotičkov za igre, poskuse, opazovanje živali ... Imeli smo tudi eko-kotiček in tekmovanje v branju. Spoznali smo Evropo in imeli potep po Sloveniji. Zelo nam je všeč, da smo najbolj ustvarjalen razred. Celo leto smo ustvarjali in se ob tem zelo zabavali.

MAJA PUNGERČAR, MAŠA GOLOB, KATJA OMAHNA

Zakaj smo bili izbrani za najbolj ustvarjalen razred? Nam se zdi, da smo bili najbolj ustvarjalni razred, ker smo imeli veliko kotičkov in okrasov.

Nepopisno veselje ob izdaji 3. številke našega Petarčka.

Na krilih smo poleteli skozi to šolsko leto.

Naredili smo tudi eko-kotiček in Benjaminov vrtiček. Imeli smo tudi razredni časopis Petarček.

DAVID LEBAR, UROŠ DRČAR, IRENEJ BUKOR, LOVRO KVEDER

Ravnateljica nas je določila za najbolj ustvarjalni razred, nam je povedala učiteljica Lea Nakrst. Tega smo se zelo razveselili, ker smo si to zaslužili, saj smo imeli ves čas okrašena okna, razredni vrtiček, časopis in tako naprej. Zakaj pa potem ne bi bili veseli, da smo najboljši? Potem je učiteljica povedala še nekaj in vsi smo bili nestrpni. Povedala je, da dobimo torto. Vsi smo se veselili. Po mojem mnenju je naš razred najbolj ustvarjalni, ker imamo najbolj ustvarjalno učiteljico in tudi sami smo domiselni.

EVA KVEDER

Dom starejših občanov v občini Lukovica

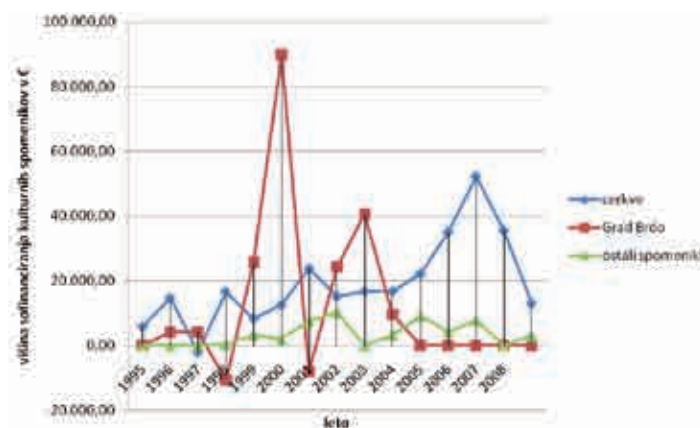
Občina Lukovica je že pred leti, tudi na pobudo Društva upokojencev Lukovica, začela razmišljati o uvajanju novih storitev, pomembnih predvsem za starejšo populacijo. Njen delež se skladno sodobnemu načinu življenja, zmanjševanju rodnosti ter napredku na področju zdravstva konstantno veča. Za ljudi, ki živijo v občini Lukovica, je na razpolago domska oskrba le v sosednjih ali drugih slovenskih občinah. To pa pomeni v tujem okolju, daleč od svojih najbližjih. Vendar pa je bila odločitev za izgradnjo doma za oskrbo starejših na domačih tleh šele prvi korak na poti, ki še ni končana. Začeti je bilo potrebno pri načrtovanju prostora, ki je temelj vseh nadaljnjih aktivnosti do zaključka investicije. Celoten projekt tako sloni na lokacijskem načrtu PŠ4, ki v osrednjem delu naselja Šentvid pri Lukovici, poleg stanovanjske, poslovne, trgovske in gostinske dejavnosti, določa tudi možnost dejavnosti oskrbe starejših ljudi, lahko tudi varovanih stanovanj. Tu bi starostniki živeli v sožitju s stanovanjsko sosesko, med zelenimi površinami, z urejenimi parkirišči ter v bližini manjšega trga z osnovno oskrbo. Na tej osnovi je večje slovensko gradbeno podjetje izdelalo idejni projekt za izgradnjo dveh med seboj povezanih objektov z okrog 130 posteljami. TATJANA SUHADOLC, OBČINSKA UPRAVA

njaku na Brdu pri Lukovici, kar je bila zelena luč za vključitev zemljišč v Šentvidu v letni načrt razpolaganja z nepremičnim premoženjem države v okviru državnega proračuna za leto 2010. S tem je odprta pot za vsakega zainteresiranega, da kot ponudnik pristopi k nakupu zemljišča in posledično k izgradnji doma za starejše.

Dom za starejše prvenstveno opravlja institucionalno varstvo starejših, za kar ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, podeli koncesijo. V letu 2007 se je podjetje Novista d.o.o., ki je imelo interes zgraditi dom starejših v Šentvidu, ob soglasju občinskega sveta prijavilo na javni razpis za podelitev koncesije za opravljanje storitev institucionalnega varstva v domovih za starejše. Koncesija za izgradnjo doma na območju občine Lukovica ni bila podeljena, po zadnjih podatkih pristojnega ministrstva pa danes razmere v Sloveniji ne izkazujejo potreb po novih kapacitetah za varstvo starostnikov. Gospodarska kriza z naraščajočo brezposelnostjo je prinesla nov trend, ki ga doslej nismo poznali. Zanj je značilno, da brezposelni ljudje ponovno prevzamejo domačo oskrbo svojih ostarelih staršev, s čimer razbremenijo družinski proračun. Ker tudi na podlagi že podeljenih koncesij niso bili zgrajeni vsi domovi na območju Slovenije, pristojno ministrstvo trenutno ne razpisuje in podeljuje novih koncesij. Občina Lukovica zato išče vzporedno rešitev v investitorju, ki s koncesijo že opravlja dejavnost institucionalnega varstva starejših na drugem območju. Ob tem pa je nujno razmišljati tudi o potrebni spremembi lokacijskega načrta, saj ekonomičnost vlaganja v investicijo ter sodobne zahteve in povpraševanje starostnikov narekujejo večje prostorske kapacitete.

Kulturna dediščina – naše bogastvo

Graf prikazuje sofinanciranje obnove kulturnih spomenikov v obdobju 1995-2009 (v €). OBČINSKA UPRAVA

Lahko rečemo, da kulturna dediščina dejansko predstavlja odraz preteklosti in trud naših prednikov, ki lahko le s sedanjim vlaganjem v ohranitev in obnovo njenih bistvenih lastnosti, bogati našo sedanost in prihodnost.

Intervju s Prešernovo nagrajenko Leo Nakrst

IUčiteljica Lea Nakrst prvo leto poučuje v 5.a razredu. Njenega prispevka k razvoju znanja in vrednot učencev ni mogoče spregledati. K temu v veliki meri prispeva s svojim načinom dela – po pristopu Storyline. Letos je skupina učencev pod njenim mentorstvom raziskovala Evropo. Zaključek dejavnosti je bil tudi priložnost za pogovor z njo. Marta Per

Kje si se s pristopom Storyline prvič srečala?
Pred tremi leti sem študirala na Švedskem v okviru evropskega programa izmenjave študentov Erasmus. Po osnovnih šolah smo imeli možnost opravljati tudi mesečno prakso. Študentka iz Turčije mi je pripovedovala o izkušnjah s šole, kjer je takrat opravljala prakso in mi prvič omenila meni povsem nepoznan pristop Storyline.

Kaj te je za Storyline navdušilo?

Največji vtis so name naredili izdelki učencev. Friz, prostor, kjer učenci sproti razstavljajo poročila in izdelke, ki ob delu nastanejo, me je prepričal, da učenci zmorejo veliko. Ob tem sem videla in občutila rezultate njihovega samostojnega dela.

Kolikokrat si Storyline pristop sama preizkusila v praksi?

Sprva sem ga preizkušala na OŠ Fyllingskolan na Švedskem, ko sem se pred dobrim letom kot absolventka odpravila na 3-mesečno opravljanje prakse. Neposredno sem se vsakodnevno soočala z delom po tem pristopu in sestavljala načrtovalni tim učiteljev, s katerimi in od katerih sem se učila, za kar sem jim še vedno zelo hvaležna. Moj povsem samostojni in prvi poskus dela pa je potekal v OŠ na diplomatskega dela, ko sem izvedla projekt Našre kmetije. Z otroki OPB skupine smo organizirali ponudbo na turistični kmetiji. Sprejeli smo tudi prave goste.

V tem šolskem letu smo v okviru interesne dejavnosti spoznavali Evropo. Na »potovanju« smo spoznavali države, njihova glavna mesta, jezike, denarne enote in posebnosti obiskanih držav. Srečali smo čisto prave Evropejce in dve skupini otrok, ki sta potovali istočasno. Prek video konference smo spoznali otroke iz Turčije in še bi lahko naštevali. Najpomembnejši cilj naše poti pa je bil spoznavanje, soočenje z nam drugačnimi in sprejemanje drugačnosti.

Pri družbi se »potepamo po Sloveniji«. Učenci so zaposleni na potovalnih agencijah, kjer oblikujejo svoje kataloge in načrtujejo izlete. Kataloge bomo predstavili obiskovalki iz Amerike, študentki s področja turizma in urbanizma. Idealno bi bilo, če bi si lahko izbrali enega od izletov, ki so ga otroci načrtovali in ga tudi v resnici izvedli pod njihovim vodstvom, vendar se nam žal trenutno čas že izteka.

Česa si se ob tem naučila?

Ogromno stvari! Pedagoške teorije, ki sem se jih v času študija naučila, so naenkrat dobile smisel; v pristopu Storyline sem prepoznala priložnost za uporabo teoretičnih spoznanj Vigotskega, Piageta, Gardnerja in Deweya. Teoretična znanja so dobila novo vrednost, zdaj jih razumem drugače.

Kako bi opredelila bistvo pristopa Storyline?

Privlačna zgodba dela čudeže. Otroci se vpletajo; se odločajo o dogajanju, vodijo delo, delajo po svojih sposobnostih in čustveno doživijo različne dogodke. Na ta način razvijajo vrednote, samostojnost, odgovornost in pripadnost k neki zgodbi.

katerimi ovirami si se srečala ob delu po Storyline pristopu?

Zelo zahtevno je načrtovanje, saj je potrebno uresničiti cilje iz učnega načrta. Potrebno je namreč poiskati medpredmetne povezave in uresničiti učne cilje različnih predmetov v eni zgodbi. Poseben problem je časovni okvir, saj delo po Storyline pristopu dopušča učencem veliko svobodnih odločitev. Čeprav njihove odločitve niso nujno optimalne v smeri doseganja učnih ciljev, še vedno podpirajo zelo kakovostno učenje; otroci ob dejavnostih svoje znanje uporabijo v navidezno resničnih situacijah.

Po moji oceni je pristop Storyline veliko lažje izvajati v oddelku podaljšanega bivanja ali v obliki interesne dejavnosti, kjer ni omejitve z učnim načrtom in s časom. V tem primeru je potrebno temo zgolj prilagoditi razvojni in kognitivni stopnji učencev.

Problem so tudi materialni stroški. Izpeljava pristopa je precejšen zalogaj, saj otroci pri delu uporabljajo različne materiale. Finančno pokritje zahtevajo tudi obiski strokovnjakov, medsebojni obiski skupin ali kakšna druga resnična situacija, s katero želimo povezati in podpreti svoje delo.

Kako vidiš razvoj Storyline pristopa v Sloveniji?

Projekti, ki jih izvajamo so sploh prvi poskusi dela po tem pristopu v našem šolskem prostoru. Včasih je težko navdušiti ljudi za delo po našem novem, kar zahteva svojevrsten pristop k poučevanju. Možnost, da bi učitelji pričeli z uporabo Storyline pristopa pri vsakodnevnem poučevanju, bi bilo izobraževanje na seminarjih, ali pa ponujen idejni opis primerov dobre prakse, na podlagi katerih bi se učitelji odločali. Morda bi pomagalo, če bi v okviru tima učiteljem pomagala poiskati medpredmetne povezave in s tem učne cilje, ki bi jih lahko uresničili s pomočjo neke zgodbe. Bistvenega pomena je tudi odnos ravnatelja/ice na vsaki šoli do izpeljevanja pouka na tovrsten način. Vesela sem, da sem na naši šoli deležna popolne podpore.

Kaj pa strokovna literatura?

Zaenkrat v Sloveniji, razen mojega diplomskega dela, ni strokovne literature niti v slovenščini, niti v tujih jezikih.

Na kakšen način pridobivaš dodatna znanja in kako prispevaš k razvijanju Storyline pristopa?

Lansko leto sem na Škotskem, v Glasgowu, predstavila svojo raziskavo v okviru diplomskega dela. V februarju sem v Kielu v Nemčiji izvajala dve delavnici z učitelji, kjer sem predstavljala primere dobre prakse. Pred kratkim sem dobila povabilo za predstavitev našega dela v Freiburgu (Golden Circle Seminar), na seminarju, ki bo potekal oktobra v Nemčiji.

Omenim lahko tudi, da so nas predstavniki šol s Švedske, Islandije in Škotske povabili v partnerski projekt, kjer bi razvijali sam pristop v okviru Comenius projekta. Naša šola je že v drugi partnerski skupini, ministrstvo pa žal finančno ne podpira udeležbe v dveh skupinah hkrati. Sredstva za drugo skupino bi morali pridobiti drugje, npr. s sponzorstvi ali na občinski ravni, po možnosti v okvirih Reggio Emilia partnerstvih.

Kako ocenjuješ uspeh na področju promocije Storyline pristopa v Sloveniji?

Pristop je res povsem nova pridobitev našega šolstva. Sama sem že tri leta intenzivno vpeta v spoznavanje pristopa in v zadnjem letu tudi z uporabo le-tega neposredno v pedagoški praksi. To, da je bilo delo opaženo med našimi pedagogi, je zagotovo tudi potrditev ob prejemu Prešernove nagrade, ki sem je bila izjemno vesela. Zavedam se, da bo potrebnega veliko dokazovanja in primerov dobre prakse, da se bodo učitelji pričeli navduševati za drugačen način dela. Učitelji smo dandanes res prezasedeni, zato tudi želje po novostih sčasoma izginejo, saj po navadi prinašajo še dodatno delo, kar povsem razumem. Še vedno pa verjamem, da obstajajo učitelji, ki so jim novosti izzivi, in so pripravljeni iti preko sebe, in svoje poučevanje še bolj kakovostno izpopolniti.

Zelo sem si želela posredovati svoje znanje sodelavcem in jih spodbuditi k delu po pristopu Storyline. Z dosežki sem zadovoljna; v Kočevju je letos kolegica Mateja Plot na OŠ Ob Rinzi izvajala dejavnost v okviru programa za nadarjene. V prihodnjem šolskem letu načrtujejo, da bodo pristop preizkusili na celotni razredni stopnji. Na naši šoli je dejavnost izvajala tudi sodelavka Marta Per v oddelku podaljšanega bivanja v Krašnji. Z učenci so odločeni, da prihodnje leto nadaljujejo. Občutki so izjemni, ko vidiš, da stvar deluje in ob tem prinaša nepopisno navdušenje, tako med učenci, učitelji, kot tudi starši.

Hvala za pogovor in veliko uspeha na načrtani strokovni poti.

Čebele ne sladkajo le čebelarja, temveč vso družino

Pogovor z Albinom Zajcem in Srečkom Zalaznikom

Tokrat sem se pogovarjala še z dvema čebelarjema, ki delujeta pod okriljem blagovne znamke Zakladi Črnega grabna. Navdušenje nad skupnim ciljem te znamke in izzivi (ekološkega) čebelarjenja sta razkrila vsak na svoj način. Špela Kveder

Ekološko čebelarstvo na Korenu je skrito v idiličnem kotičku. Tam se pogled leno sprehaja po mehko zaobljenih gričih in obstane na cerkvi Sv. Valentina na Limbarski gori. Spokojen mir na deževno sobotno jutro bi pomiril še tako razigrano dušo. Vse se je zdelo tako romantično, dokler čebelar Srečko Zalaznik ni pojasnil vseh težav in preglavic, ki jih ima s takšnim vremenom. To pomeni, da čebele ne gredo na pašo in zaustavi se normalno čebelarjenje, kar pomeni že prve izgube. „Ukvarjamo se s klimatskimi spremembami, namesto da bi se ukvarjali z njihovimi vzroki in skušali preprečiti nadaljnje. Je že kdo pomislil, kaj bi se zgodilo, ko bi izumrle vse čebele?“ se hudujeta Srečko in žena Nataša.

Albin Zajc čebelari v Sp. Praprečah z 28 družinami in je v pogovoru izpostavil svetlo prihodnost te dejavnosti. »Ponovna obuditev uporabe čebeljih pridelkov za lepoto in zdravje je pravi modni hit, kar pomeni, da delamo kvalitetno in da smo na pravi poti,« poudarja Zajc. Oba sta se v čebele zaljubila že v mladosti. Albin ima čebelarjenje v krvi, saj je bil njegov ded Jožef Zajc eden izmed ustanoviteljev čebelarskega združenja za Brdski sodni okraj. Srečko je iz rodne vasi, s Prevoj nad Blagovico, prevzel navado, da mora vsaka hiša imeti čebelnjak. Po drugi svetovni vojni je primanjkovalo sladila in je bil med zato še kako dobrodošel.

Začetki so bili skromni in veliko bolj negotovi kot so danes, pripoveduje Albin. Včasih je bilo to resnično drugače in veliko bolj neoz-

veščeno. Takrat si bil popolnoma prepuščen sam sebi in tudi drugi čebelarji niso kaj prida pomagali z nasveti. Čebelarji so kakor čebele, so pridni in delavni, vendar ne ravno radodarni z besedami, pojasnjuje Albin. Zato je danes čebelarjenje bolj kakovostno in pridelki so okusnejši, vendar pa je treba vložiti veliko več denarja in znanja, ki sta ključna za dobro čebelarjenje. Oba si znanje največ nabirata iz lastnih izkušenj in na dobro organiziranih čebelarskih ekskurzijah, ki se jih oba z veseljem udeležujeta.

Čebelarski izzivi zblížajo tudi družinske odnose, saj obsežno delo zahteva porazdelitev vlog in dobro organizacijo. Nataša in Terezija sta svojima možema v veliko oporo, nepogrešljivi pa so tudi otroci. Zdi se, da čebele ne sladkajo le čebelarja, temveč vso njegovo družino. Pri Zajčevih imata med najraje hčerki Ines in Barbara, medtem ko Albin po njem seže le občasno. Vendar je ponosen, da se je v zadnjem času kultura prehranjevanja zelo izboljšala. Kakovostno delo čebelarjev in čebelarskih društev je ponovno obudilo starodavno zdravilstvo, ki ima največji učinek v preventivi, saj krepi imunski sistem, poleg tega lajša bolečine, ohranja vitalnost, ipd. „Medeni hit je osvežil vez z medicino, ker delamo na tem, da bi s posebnimi terapijami v komori, pod zdravniškim nadzorom, lajšali težave z dihalji,“ pove Albin.

Vendar pa po drugi strani Srečko opozarja na vse bolj izpostavljen problem, to je onesnaženje narave. Vse večje klimatske spremembe rušijo tradicionalen način čebelarjenja. Na prvem mestu je kritičen do ustanov, ki so zadolžene za analiziranje naravnih sprememb in ugotavljanje vzroka. Pa četudi ugotovijo vzrok, zakaj ga ne odstranijo. No, odgovor pozna. To je dobiček in hiter zaslužek, ki pa se ne zmeni za naravo in dolgoročne posledice ško-

doželjnega delovanja. Žal, pravi, da kmetje še vedno dobijo kemijske substance, s katerimi zatrejo škodljivce in še kaj drugega. „Upam, da ne bodo ukrepali prepozno,“ pesimistično naznani in se resno zamisli. Tudi žena Nataša je zaskrbljena, saj je večji del časa namenjen prav njunemu ekološkemu čebelarjenju. Zahtevni postopki in narava strogo predpisujejo način dela in uporabo sestavin. Deževno in hladno vreme zato vsekakor ni kaj prida za njunih 18 družin. Srečko pove, da ima letos že 3000 evrov izgube. Velik vložek časa in denarja pa na koncu, če je le sreča, povrnejo kakovostni izdelki in dobra prodaja, a to je letos vprašljivo.

Albin Zajc

Srečko Zalaznik

Čebelar Zajc z ženo

Križ na tromeji treh župnij

Zadnjo soboto v maju so fantje in možje iz soseske sv. Jakoba v Borjah in župnije Kolovrat na Borski rebri; na 650 m nadmorske višine postavili več kot 5 metrov visok evharistični križ, ki ga je v nedeljo 6. junija blagoslovil Kolovraški župnik Tone Humar. Na tem kraju je križ že stal, saj je bil postavljen v letu 1935, ko je potekal evharistični kongres v Ljubljani. Po 75 letih prav v letu evharističnega kongresa spet stoji na tem mestu; nekako na pol poti med Ljubljano in Celjem in je lepo viden tako z zasavske strani kot z doline Črnega grabna. KATARINA

Blagoslova so se udeležili kolovraški, blagoviški in šentožboltski farani, saj križ stoji na stičišču teh treh župnij. Poleg blagoslova je bila to lepa priložnost za srečanje ljudi z obeh občin. Vas Borje je geografsko vpeta v občino Lukovica, čeprav spada v občino Zagorje ob Savi. Obenem letos mineva tudi 650 let od prve omembe te vasi in to obletnico obeležujemo poleg postavitve križa tudi z novim kasetnim stropom v cerkvi sv. Jakoba, ki je pred dvema stoletjema že krasil to gotško cerkvico. Blagoslovitev slednjega pa bo 25. julija na Jakobovo nedeljo, kamor lepo vabimo tudi občane občine Lukovica.

Tabor Nove Slovenije

Vsako leto v spomladanskem času stranka Nova Slovenija pripravi tabor za svoje člane in simpatizerje. Lansko leto smo tak tabor uspešno izpeljali v Šentvidu, letos pa so prevzeli odgovorno nalogo člani OO Nove Slovenije iz občine Rogatec.

To je majhna občina tik ob meji s Hrvaško, ki jo že četrti mandat uspešno vodi župan iz vrst NSi, Martin Mikolič. Da so se zadeve resno lotili in se izkazali v organizacijskem smislu, smo se lahko prepričali tudi člani NSi iz OO Lukovica, ki smo se v kar lepem številu v nedeljo, 30. maja, odpravili na pot v ta konec Slovenije.

Naš prvi postanek je bil v Olimju, kjer smo se udeležili svete maše in si potem še ogledali staro samostansko lekarno. V trgovini ob njej smo se oskrbeli s čajčki, kremami in zeliščnimi kapljicami, ki so nam še kako prav prišle v drugem delu dneva, ko nas je malo zmočil dež. Ker pa smo imeli s seboj tudi nekaj sladkosnednih otrok, pa seveda nismo smeli izpustiti obiska v znani čokoladnici.

Od tu smo pot nadaljevali mimo znanega Podčetrčka, Rogaške Slatine do Rogatca, kjer je bilo na prireditvenem prostoru že prav živo. Domačini so nam za dobrodošlico ob vhodu na prireditveni prostor postregli z domačini dobrotami. Program tabora, ki je bil letos tudi vseslovenski Zbor za vrednote, so pripravili domačini. Tako so nastopili pevci, tamburaši in plesalci, nagovoril nas je župan Mikolič. Predstavili so se nam tudi nekateri kandidati za župane nekaterih večjih mest iz vrst NSi na jesenskih lokalnih volitvah. Glavna govorca na taboru sta bila evropski poslanec Lojze Peterle in predsednica stranke Ljudmila Novak, ki sta v svojih nagovorih glavni poudarek dala arbitražnemu sporazumu, ki mu Nova Slovenija odločno nasprotuje in nedeljskemu referendumu. Prav tako sta poudarila, da se Slovenija ne sooča samo z gospodarsko krizo, ampak je še bolj zaskrbljujoča kriza vrednot, katere se člani NSi še kako zavedamo.

Po nagovorih je bilo dovolj priložnosti za druženje ter izmenjavo mnenj ob dobri hrani in pijači. Zanimivo je bilo tudi v bližnji okolici prireditvenega prostora, kjer je v Rogatcu muzej na prostem in smo si ga lahko ogledali. Na stojnicah je bilo moč kupiti najrazličnejše dobrote in izdelke domačih društev. Kar izpred šotora smo lahko opazovali nastop konjenikov, v šotoru pa so je za veselo razpoloženje in ples poskrbel ansambel Čuki.

Čeprav nam je vmes malo ponagajalo vreme, smo se domov odpravili zadovoljni. Spoznali smo še en košček naše prelepe Slovenije, ki bi jo morda kar tako brez razloga ne obiskali.

MARIJA JUTERŠEK
OO NSi LUKOVICA

Spoštovane občanke in občani!

Čestitamo vam ob dnevu državnosti.

Želimo vam prijeten dopustniški čas.

Vsem gostom, ki nas bodo poleti obiskali pa izrekamo veselo dobrodošlico.

OO NSi LUKOVICA

TRGOVINA IN SERVIS ZA KOLESA

SEDAJ
JE PRAVI ČAS
ZA NAKUP IN SERVIS
VAŠEGA KOLESA

MOTO
set
LENČEK

Prevoje pri Šentvidu, 1225 Lukovica

tel.: 01/723 52 65, faks: 01/723 69 32

gsm: 041/713 542

motoset@volja.net, www.motoset.si

Križišče – da ali ne

Ker bi občino Lukovico kot tudi sam center Lukovice radi ohranili na temelju zdravega družinskega okolja, ki bo svojim občanom prijazen dom in kraj, kjer bodo radi ostajali, se že nekaj let kažejo potrebe po izgradnji križišča oziroma ureditev prometa pri trgovini Tuš in s tem posledično razbremenjena cesta proti Maklenovcu.

Drugo pa je ureditev dovoza za Gasilski dom in Kmetijsko zadrugo v Lukovici, kjer bodo potrebna še usklajevanja.

Vse je bilo pripravljeno za javno razgrnitev, ki je bila predvidena za ponedeljek 14. junija 2010, vendar se je zataknilo pri finančnih sredstvih.

Sam kot predstavnik krajevne skupnosti Lukovica se zelo trudim in verjamem, da lahko to dosežemo v sodelovanju z občani, motiviranimi posamezniki in društvi.

Razvoj je morda res čarobna beseda za našo občino, vendar je potrebno ločiti med razvojem, ki dviguje kvaliteto življenja, in razvojem, ki lahko zaide v slepo ulico.

Občina Lukovica bo morala izbrati razvojno usmeritev, od katere bo imela dolgoročno korist kar največja populacija vseh starostnih skupin in ne le določene skupine občanov.

Pri razvojni usmeritvi je treba upoštevati, da občina ne spada v pretežno urbano okolje, zato je treba enako pozornost posvetiti tako bolj kot manj razvitim predelom občine.

Rad živim s tradicijo in med ljudmi, ki verjamejo vanjo in njen napredek.

STANISLAV SMRKOL

Dvajset let stranke Desus

Demokratska stranka upokojencev je bila ustanovljena 29. junija 1990 v Mariboru in se je imenovala Društvo upokojencev Maribor. Leto kasneje je bila registrirana kot Stranka upokojencev Slovenije, kakršna je še danes. Prav tako kot potrebe takratnih upokojencev za ustanovitev lastne stranke, je narekoval program upokojencev, ki ga niti danes niti takrat druge stranke niso imele vključenega v svoje usmeritve.

Tudi v Lukovici je OO Desus organizirana že 6. leto. Glavna naša naloga pri volitvah je, da pride-mo v občinski svet. Tako bomo lažje uveljavljali svoja stališča in program ter bili bolje seznanjeni z delovanjem občine. Splošna stališča Desusa so jasna: »Desus mora aktivno sodelovati pri reformi pokojninskega sistema, zdravstveni reformi, brezposelnost je prevelika, mnoge plače in pokojnine premajhne, prepričani smo, da krize ne bomo rešili le s krčenjem sociale, pokojnin in plač. Edina rešitev je vse sile napeti v povečanje zaposlovanja!«

Na nivoju občine bomo izdelali v volilnem programu naša jasna stališča do vseh pomembnih točk nadaljnjega razvoja občine, življenja občanov v občini, in podpirali tiste aktivnosti, ki bodo dobre za mlade, delovno populacijo in seveda tudi nekaj za nas starejše! Smatramo, da moramo vsaj doma, na občinskem nivoju, preseči politične igre in začeti upravljati skrbno s proračunom občine, kot doma z lastnim denarjem v času krize. Ravno v našem aktivnem obdobju smo veliko zgradili, trdo služili denar in zato nam ne bo problem soodločati o razpolaganju z občinskimi sredstvi.

Na zadnji seji smo skrbno izdelali kandidatno listo stranke Desus Lukovica za občinski svet, evidentirali smo možne kandidate za krajevni skupnosti Lukovice in Prevoje – Šentvid. Desus Lukovica kandidata za župana nima, bo pa podprl tistega župana, ki bo najbolj sprejemljiv za prizadevanja in usmeritve Desus Lukovica v svojem programu. Res da smo v Desusu v večini malo starejši, samo to nismo tisti, ki so se s prehodom v tretje obdobje življenja zaprli med štiri stene. Mi želimo živeti naprej, želimo poštenost, pravičnost in soustvarjati naš jutri tudi tukaj, kjer živimo. Imamo izkušnje, umirjenost in ne pretiravamo v strankarskih skrajnostih!!!

OO DESUS LUKOVICA

Kolumna
Milena Bradač

Svoboda brez konkurence

Ali morda bi bilo bolje: svobodna volja brez pri-sile. Hočem ali ne, vsaj za trenutek se moram vsaj ob robu dotakniti referendumu v tem prvem letošnjem zares toplem, pa še poletnem mesecu. Imeli smo čisto svojo, čisto svobodno voljo iti na volišče in se odločati sami, če se že niso mogli odločiti tisti, ki smo jih pooblastili za to, tisti, ki jih mastno plačujemo za to in še marsikaj. Na volilnem listku smo lahko obkrožili tisto, za kar sami mislimo, da je najbolje za Slovenijo, lahko pa smo poslušali te in one, ki so nam polnili ušesa in medli možgane.

Dragi bralci, tudi vaša svobodna volja je, ali boste mesec od enajstega junija do enajstega julija pretežno presedeli pred TV ekranom in gledali, kako se kup vročih glav podi za eno žogo po igrišču, ali boste šli ven v toplem sončen dan. Kamorkoli, opravljat kako delo, se hladit v zeleno senco, na sprehod z otroci, na morje, se poveselet v dobri družbi in še in še. To nikakor ne pomeni, da ne maram športa, ampak zame šport ni tekma, katerikoli šport. Kajti tekma ni več šport.

Svoboda volje je tudi, da poslušas veliko različnih ljudi na različnih položajih, ljudi, ki imajo različne poglede na svet in ostalo, odločaš se pa sam, po svoji vesti in svoji volji. Zna biti pa tudi težko. Kajti, če si na robu ali malce čez rob družbe, ki je v večini, ki se podreja večini mislečih (gledano s kateregakoli zornega kota), izgubljaš, čeprav veš, da imaš prav, veš, da je prav. Pa ne samo s tvojega zornega kota.

Svobodno si lahko izbiramo prijatelje. Če so enako misleči, če so širokega duha, ostajajo naši prijatelji v dobrem in slabem. V, nasprotnem primeru se naše poti razidejo, različna stališča niso združala moči prijateljstva. Bolje se bomo počutili, znašli/se bodo počutili, znašli, na drugih poteh. Kako lepo, da smo lahko svobodno različni. Kakšen raj v naši lepi, svobodni Sloveniji. Naj prepisem in vam podarim čudovito pesem pesnika in slikarja Janeza Medveščka. Naslov je Raj

Imamo vse,
o čemer marsikje le sanjajo,
ljudje nesrečni!

Nam Bog je dal na kup,
Slovenci,
kar ves svet skupaj nima!

Ne tarnajmo,
bodimo enkrat in za vedno srečni,
nam manjka le zavest
da raj je tak
naša domovina!

Ali vidite, kako se lahko razpletejo misli ob bežnem poslušanju radia ali televizije. In ravno tam sem zaslišala slogan neke reklame »svoboda brez konkurence«. Meni so se tako porodile misli za tole zadnjo kolumno pred počitnicami. Vam, ali komu drugemu se porodijo drugačne misli. Želim vam lepo, dolgo vroče (ne prevroče) poletje in veliko vsega dobrega in veliko svobodnih misli.

Anglija in turneja MoPZ Janko Kersnik

Med 20. in 25. majem je lukovskiški moški pevski zbor izvedel šestdnevno turnejo po severni Angliji. Pevci so se odzvali povabilu angleškega prijatelja Davida Burbidgeja in z letalom poleteli na otok. Z nami je potoval tudi priznani slovenski skladatelj Janez Močnik. Dnevi so potekali sproščeno, urnik je bil sicer natrpan, rezultat pa so izjemni občutki in spoznanja, s katerimi se je ekipa vrnila domov. Bilo je nepozabno, a upajmo, da ponovljivo, morda že prihodnje leto.
Rok Avbelj

Članek je kar dolg (6 dni Anglije ni malo), zato sem ga razčlenil na štiri oz. pet delov, v branje pa ga priporočam vsem, tudi tistim, ki jih branje dolgih prispevkov odbije.

Kratek pregled po dnevih

V četrtek, 20. maja, smo se člani zbora s svojimi spremljevalkami in solisti zbrali na počivališču Lom okoli pol osme zjutraj. Z avtomobili smo pot nadaljevali do meje, na Vrtojbi nas je čakal avtobus našega pevca Marinka, s katerim smo pot nadaljevali do letališča Treviso, približno dve uri oddaljenega od meje. Sledili so letališki postopki in problemi, občutili smo posledice terorističnih napadov, a smo po vseh nesporazumih in zagatah vendarle vsi odleteli proti Leedsu v severovzhodno Anglijo. Nekateri smo prvič leteli z letalom in bili navdušeni nad zmogljivostmi Boinga 737-800. Po dveh urah prijetnega leta smo pristali na s soncem obsijanem Otoku. Tam sta nas čakala naš gostitelj David Burbidge in zborovski kolega Mišo. Ta dva možakarja sta nas potem vse dni srečno vozila po levi strani angleških cest. Urine kazalce smo premaknili za uro nazaj, 28 popotnikov pa se nas je razporedilo v dva kombija s 14 in 17 sedeži. Odpeljali smo se proti manjšemu univerzitetnemu mestu Lancasteru. Vmesna postaja je bila stara anglikanska cerkev; lesene umetnine je izdelal mojster, katerega zaščitni znak je miška. V župnišču te cerkve smo se okrepčali s čajem in kavo, dve zapeli in odšli proti končnemu cilju prvega dne. V Lancastru so nas čakali gostitelji, to je bil mešani pevski zbor starejše zasedbe. V »meeting houseu« (hiša srečanja) so nas najprej pogostili, zatem

pa smo se s pesmijo predstavili drug drugemu. Večer je minil v sproščenem vzdušju. Prvo noč smo spali v manjših skupinah pri več družinah, sam sem imel to smolo ali srečo, da sem pri starejši gospe tisto noč prespal brez slovenskega sostanovca. Po zaključku uradnega dela smo se odpravili še v bližnji pub, na prvo domače – angleško točeno pivo, okus pa dober. A nismo vztrajali dolgo, utrujeni od naporega dne smo kmalu postali primerni le še za pod prho in za posteljo.

Petkovo jutro so nekateri začeli z avtohtonim angleškim zajtrkom. Tako imenovanim »eggsham« (jajce s slanino, paradižnik, toast in čaj z mlekom). Ob 9.00 smo se zbrali pred njihovim »meeting house-om«, se poslovili od naših prvih gostiteljev in se spet odpravili v manjše angleško mesto Kendal, ki je zelo staro. Tam nas je v mestni hiši sprejel najvišji predstavnik občine, nekakšen župan, ki svojo vlogo opravlja le eno leto in je to funkcija bolj častne narave. Razkazal nam je mestno hišo, sobo, kjer je shranjen »zgodovinski zaklad« teh krajev, razložil, s čim se ukvarjajo in nam zaželel dobrodošlico za celotno območje narodnega parka Lake Districta. Sledila je pevška vaja v spremljevalnem objektu mestne katedrale. Srečali smo se s pomočnikom organista, kar je v Angliji solidno plačana služba. Razložil nam je potek nedeljske maše. Ob koncu smo lahko potrenirali tudi sami v katedrali. Sledilo je nakupovanje v »shopping centru«, vsak zase je kupil kakšno malenkost, skupno pa smo nabavili hrano za piknik. Izvedli smo ga v neokrnjeni naravi narodnega parka. Napolnili smo si baterije. Nekateri celo toliko, da so morali na enourno hojo okrog jezera. Bojda so ubrali zelo močan tempo. Spet drugi (dva mladeniča) sta gola skočila v izjemno mrzlo angleško jezero. Ko sta prišla ven, sta dejala, da še vedno vonjata žabice. Sledil je nastop na ladji – parniku. Spet eno nepozabno doživetje. Zanimivo je videti, kako deluje motor, ki ga poganja para. Še bolj zanimiva je čudovita narava, jezero, hribi, pašniki... Proti večeru smo se odpravili v Ambleside, kjer so nas sprejele gostiteljice drugega večera. Davidova žena nam je pripravila večerjo. Sledil pa je vodeni angleški ples in zabava nekje do malo pred polnočjo, medtem smo se spoznali z našimi novimi gostitelji. Podobno smo bili razporejeni po družinah kot prvo noč.

V soboto smo se zbrali kar zgodaj, spet v mestu Kendal. Po rahlih logističnih zapletih smo odšli na podeželje, v manjšo hišo, kjer smo se z našimi gostitelji učili angleških pesmi in obratno. Oni so zapeli belokranjsko »Pobeleslo pole«, mi pa tudi nekaj njihovih. Nato smo odšli na dolg pohod po lepi pokrajini. Načrtovani sta bili dve postojanki. Seveda smo se plana držali. Najprej smo se ustavili v manjši vasi na križišču pred gostilno, se tam okrepčali in nekaj zapeli. Medtem je nek gost omedlel, tako da ga je odpeljal rešilec, nekateri so dejali, da je izgubil zavest zaradi ubranega petja lukovskiških fantov. Gostitelj David je od obiskovalcev nabral toliko napitnine, da smo pevci spili vsak en mali »energetski« napitek. Nadaljevali smo pot proti votlini, čudovitemu malemu čudežu narave. Tam smo narahlo zapeli nekaj nežnih pesmi in bili tudi sami navdušeni na lepim zvokom. Zvečer je sledil koncert v župnijskem centru,

tam kot petkov večer. Gostiteljice (oktet) in mi smo zapeli vsak nekaj komadov, program pa sta dodatno popestrila solistka Urška Pavli s klavirsko spremljavo maestra in skladatelja Janeza Močnika in fant s harmoniko, ki je zmagal na že veliko tekmovanjih, Tomaž Pustotnik. Večer se je spet zavlekel, a pretiravali nismo, niti nismo bili sposobni po tako napornem dnevu.

Nedeljsko jutro smo vsi skupaj zaslužno preспали. Poslovili smo se od naših drugih gostiteljev. Prvo dejanje tega dne je bilo petje pri maši v katedrali mesta Kendal. Vse je šlo po načrtu. Nato je sledila pot proti Ingletonu. Medtem smo se ustavili še v Ulverstonu, se tam okrepčali, zapeli gostiteljem, se malce posončili in odšli proti končnemu cilju tega dne. Okoli šeste popoldan smo prispeli v hostel, ki je bil rezerviran samo za nas, postavljen med pašnike ovac, lepa cesta in par poslopij, to je edini poseg v skoraj neokrnjeno naravo, mobilni telefoni so kazali signal 0 (nič, enostavno signala ni bilo). Sosednje poslopje je bil pristen pub. Davidova žena Lucia je spet pripravila večerjo, zalo okusno, a spet brez mesa. Ob osmih smo zapeli v zelo stari kapeli blizu hostla. Nato smo se sprostili v sosednjem pubu, harmonika je zapela in z njo tudi mi. Nepozaben večer.

V ponedeljek smo zgodaj krenili v samo mesto Ingleton in si ogledali angleško osnovno šolo (primary school). Menim, da smo bili prav vsi navdušeni nad njihovim sistemom in organizacijo. Nato smo imeli nekaj prostega časa za kavico ali čaj v centru mesta. Kot zanimivost naj povem, da primerne lokalne (bara) skoraj ni moč najti. Z Matejem sva eno gostilnico le našla. Ko bi človeku v hudi pripeki sonca zares prišlo hladno pivo, bi dal marsikaj zanj, a v tistem baru ga enostavno nimajo v ponudbi! Popoldan smo se vrnili v hostel, Lucia je pripravila kosilo (mesno jed!) in kmalu smo se pripravili za nadaljnje izzive. Preoblekli smo se v telovnike narodnih noš in odšli. Najprej smo zapeli na osrednji osi sklopa angleških železnic, ki je bila zgrajena okrog leta 1860, projektant pa jo je s takratnimi primitivnimi metodami v prostor umestil praktično idealno, z današnjo tehnologijo ne bi mogli narediti nič boljše. Nadaljevali smo na prašičji farmi. Nič posebnega, če ne bi gojili proste reje, prašiče in ovce seveda, ko stopiš iz kombija, te že pričaka zanimiv gostitelj, pujs. Nato smo krenili proti Ilklandu, tam smo zapeli v baptistični cerkvi. To je bil

Pohod po lepotah Anglije, »Lake district«

V pub-u, zaslužno smo nazdravili.

Zapeli v fascinantni katedrali v Liverpoolu.

Manjka komentar? Ne ne

naš še zadnji večer, izkoristili smo priložnost in ga končali v pabu, kjer smo se zadržali kakšno uro, zapeli smo tri napitnice, sicer pa prisluhnili country glasbenikom, ki so se brez razloga zbrali v gostilni ter malo zapeli, zabrenkali in zaigrali. Odpravili smo se proti hostlu, saj nas je čakal počitek pred zadnjim dnevom.

Torek 25. maj, Liverpool. Izpred hostla smo odšli ob osmih zjutraj. Dvourna vožnja do Liverpoola je hitro minila in je bila zanimiva. Na poti smo lahko opazovali smerokaze za Manchester, Blackpool, Birmingham, Preston, Wigan in druge okoliške kraje; navdušenci nad nogometom te kraje gotovo »poznajo«. Prispeli smo v Liverpool, parkirali kombije in odšli v katoliško katedralo, prekrasno, fascinantno stavbo, imenovano »Paddyjev vigvam«. Ob 12. uri smo v kripti prisostvovali maši, nato pa v glavnem delu zapeli. Zanimivost katedrale: odmev pisika traja 9 sekund. Šli smo v novejši del mesta, kjer se nahajata štadiona nogometnih klubov Evertona (Goodison park) in Liverpoola (Anfield road). Ogledali smo si slednjega, štadion najtrofejnjšega nogometnega kluba v Evropi. Žal si nismo mogli ogledati štadiona od znotraj. Sam sem obiskal klubski muzej, ki me niti ni navdušil, vidiš pa lahko, za kako velik klub v resnici gre. Skoraj vsak izmed nas si je v prodajalni navijaških rekvizitov in ostalih oblek kupil kak spominek. Okoli pol tretje smo krenili na zadnjo etapo s kombiji. Odpravili smo se na letališče Johna Lennona v Liverpoolu. Tam smo izpraznili kombije, se Davidu in ženi

Lucii zahvalili za izjemen trud in gostoljubje in se poslovili. Spet je sledilo »čekiranje« na letališču. Pred vzletom smo se še malo okrepčali, nakupili še nekaj spominkov, nato pa je spet sledil nepozaben, za nekatere adrenalina poln let z zračno ptico Ryanaira do Trevisa ...

Kaj smo s turneje odnesli?

Prav gotovo bo vsak posameznik nosil v sebi svoje spomine, gotovo pa smo vsi spoznali in se soočili z zelo zanimivo državo oz. pokrajino. Najprej nas je presenetila oziroma navdušila vožnja po levi strani cestišča. Tu gre pohvala našemu Mišu Pušniku, ki se je v obratni logiki odlično znašel (predstavljajte si kako deluje krožišča). Spoznali smo veliko ljudi, si ogledali veliko cerkva in drugih kulturnih znamenitosti.

Nekako smo v prehrani vseskozi pograšali več mesa, a hrana, ki smo jo jedli, je bila prav tako okusna. Ob druženjih z zbori se je mnogim zdelo kar malce čudno, da med postreženo pijačo ni bilo niti kapljice alkohola, tako smo vedno pili čaj z mlekom, nič kaj slastne kave, vodo in sokove. Zato pa je pivo toliko bolj teknilo, ko smo se zatekli v znamenite angleške pube. Na čistem podeželju, kjer ni bilo signala, nas je natakara stregla, kolikor smo hoteli. Plačali pa podobno kot v Sloveniji. Ko sem že omenil signal, me je tudi to presenetilo, čeprav si v Angliji, ni nujno, da je, kar se tehnologije tiče, vse na najvišjem nivoju.

Pokrajina je sestavljena iz samih pašnikov, ki

so polni ovac. V tem delu Anglije skoraj nismo opazili gozda, bojda je šel v preteklosti ves les za potrebe ladjedelnice (Titanik je izplul iz Liverpoola). V lepem spominu bomo gotovo hranili pohod po narodnem parku okrog Amblesida, mnoge je tisti sprehod spomnil na pohajkovanje po Veliki planini. Sicer nasplošno Angleži dobro skrbijo za naravo.

Ko smo nastopali z angleškimi zbori, smo opazili, da angleških pesmi skoraj ne pojejo, bolj so se nagibali k afriškim melodijam. Zanimivo se nam je zdelo, ko smo zadnji večer gostovali v Ilkleyju, da smo jedli, pili, peli in se pogovarjali kar v enem in istem prostoru in to v cerkvi (!), baptistični seveda. Lepa izkušnja je bil obisk osnovne šole, saj sem v Angliji osebno spreminil mnenje o uniformiranju šolark in šolarje. Uniforme so zelo prijetne, niso tako policijske, na splošno izničujejo materialne razlike med šolarji/kami, gre za željo po desegnanju čimvišje enakopravnosti med vsemi. V spomin se nam je gotovo vtisnila izjemna liverpoolska katedrala, o kateri sem na internetu bral zanimive zgodbe. Obstoječe svetišče naj bi bilo precej manjše, kot so sprva načrtovali, pa že to je ogromno. Nekako naj bi predstavljala veličino Liverpoola, a se to mesto počasi izgublja. Od kar so zaprli ladjedelniško industrijo, gospodarstvo vztrajno tone. Svetla izjema naj bi bila četrt, kjer stojita štadiona in naprej letališče.

Na splošno so ljudje zelo prijazni, gostitelji so nas povsod lepo sprejeli, razen izjeme, ko je družina našega pevca prenočila pri zanimivi družini, kjer je bilo vse prašno (tudi tla),

Slovo od Davida in naših kombijev (Mišo, Saša, Igor, David).

Tomaž, virtuoz na harmoniki, naš zaščitni znak v Angliji, ob parniku (skrajno desno).

Visoko nad oblaki, z izjemnimi vtisi letimo domov.

za astmatike skoraj smrtno nevarno. Vendar verjamemo, da tega niso storili namerno, pač tako živijo. Ko smo v telovnikih narodne noše pešali po cestah, so nas ljudje ustavljali in nas spraševali, od kje smo in radi so slišali, da prihajamo iz Slovenije.

Skratka, s 6-dnevnega angleškega popotovanja smo odnesli samo pozitivne izkušnje.

Smisel in namen turneje

Mnogi so me spraševali, koliko smo mogli pevci doplačati, da smo uživali skoraj en teden. Odgovor je zanimiv: skoraj vse. V trenutnem stanju gospodarstva je sponzorje prepričati v sodelovanje še težje. Nekako sem dobil občutek, da imajo nekateri ljudje te turneje za popolno uživancijo, a temu vsekakor ni tako. Seveda, če znaš uživati vsak trenutek, je celo življenje en sam špas. Prepričan sem, da smo v Angliji naredili tudi ogromno lepega in koristnega. Nena zadnje smo širili glas o naši državi in občini, zelo veliko ljudi je nekoč že imelo opravka s Slovenijo, in pravijo, da nas bodo spet radi obiskali.

Zaključek

Upam, da članek ni predolg in da je berljiv. Tako podrobno sem napisal z razlogom, saj sem želel povzeti celotno dogajanje na Otoku, da dvomljivci zaznajo, zakaj pri turnejah gre. Povprečno smo imeli vsaj dva nastopa na dan. S seboj smo imeli poln kovček propagandnega materiala, ki smo ga razdelili med ljudi, s katerimi smo prebili skupaj več časa. Z nami je šel priznani slovenski skladatelj Janez Močnik z ženo, kar je tudi neprecenljivo. Zborovodja in glavni organizator Igor Velepč je vseskozi nosil rokovnjaško obleko. Pevci in njihove žene smo se družili in tako bolje spoznali, kdo vse smo v zboru. Skratka, ogromno pozitivnega prinese že samo druženje. Da pa si na popotovanju in spoznavanju drugih dežel in s tem kultur in pokrajine tudi aktiven (pevsko in promocijsko) je spet neprecenljivo in je tudi druga zgodba, ki upam, da ste jo prepoznali. Naj bo to tudi nek kažipot ostalim društvom, kulturnim in športnim, da se zavzamejo in odpravijo na pot, morda za malce dlje kot en dan, recimo za 6 dni.

Ko smo bili nastanjeni v Amblesidu nas je obiskala Slovenka, ki živi 20 let v Birminghamu in nas za naslednje leto neformalno povabila na

Priznani slovenski skladatelj Janez Močnik igra na orgle.

večdnevni obisk tega angleškega vele mesta. Ker se približuje 50-letnica zbora in glede na letošnjo enkratno izkušnjo, bomo morda spet za nekaj dni zapustili nam ljubo domovino, v katero se z vsakim preživetim dnem v tujini še raje vrneš.

FOTO: ARHIV MoPZ JK LUKOVICA

Zahvala spremljevalk MPZ Janko Kersnik

Konec maja smo doživele severni del Anglije. Spremljale smo naše moške na gostovanju pri angleških pevcih. Bogatejšje smo za spoznanje, da angleška pregovorna vljudnost resnično obstaja. Preživele smo resnično nepozaben dogodek.

Čutim dolžnost, da se v imenu vseh udeleženk zahvalim organizatorju srečanja našemu zborovodji ter popotniku Igorju Velepču, njegovemu angleškemu prijatelju Davidu, pevcema in šoferjema kombija ter avtobusa Mišu in Marinku. Zahvaljujemo se tudi našim moškim, ki so lepo slovensko pesem ponesli na angleško podeželje.

Hvala vsem skupaj!

LIDIJA CAPUDER

Angleški večer v Lukovici

V petek, 4. junija, je moški pevski zbor priredil Angleški večer, na katerem so predstavili svoje 6-dnevno popotovanje po severu Anglije. O dogajanju na Otoku sem v tej številki zares obširno že poročal, tako da bom tu le na kratko opisal petkov večer.

ROK AVBELJ

Spodobi se, da po skoraj enotedenski turneji društvo pripravi predstavitev, kjer zainteresirani lahko spoznajo, kaj je ekipa počela toliko časa. Angleški večer je potekal v lepem vzdušju, tudi

zato, ker se je zbralo lepo število obiskovalcev in ker sta ga povezovala Urška Pavli in Andrej Juteršek. Na oder so najprej stopili člani MoPZ JK Lukovica in zapeli Zdravljico, s pomočjo spletnega predvajalnika glasbe »youtube« smo poslušali tudi angleško himno. Nato je zbor zapel še tri pesmi sakralnega programa skupaj s sopranistko Urško Pavli. Za njim je na oder stopila gostujoča zasedba »Skupina pot« (Darja Resnik Debevec-vokal; Joca Jamšek-akordeon in Miran Kralj-klarinet). Skupina pot nam je v dveh delih odpela venček angleških pesmi, kasneje pa

so se še enkrat vrnili na oder. V program, ki je bil v domeni zborovodje in nasploh glavnega organizatorja projekta Anglija Igorja Velepča, so organizatorji uvrstili tudi 15-minutni film producenta Marka Juterška, ki je pripravil kolaž dogajanja v Angliji. Profesorica zgodovine na Waldorfski šoli Maja Maletin ja publiki na kratko razložila začetke nastajanja britanskega imperija. Prek programa »Skype« je vse navzoče pozdravil glavni gostitelj in koordinator David Burbidge. Proti koncu je Tone Capuder komentiral slike, ki so se zavrtle prek projektorja. Preden je na oder spet stopil moški zbor, je svoj delež pristavil še nepogrešljivi Tomaž Pustotnik, ki je bil nekakšen zaščitni znak celotne odprave. Tudi v dvorani Kulturnega doma v Lukovici je med drugim odigral Avsenikovega Pastirčka, in spet vrhunsko! Za konec je zbor zapel še tri pesmi, med drugim Žabe.

Projekt Anglija se je tako končal z lepim logičnim zaključkom. Predsednik zbora Franci Capuder se je vsem, ki so pomembno pripomogli k odpravi preko morja, iskreno zahvalil. Zboru je v posebno veselje, da so lahko sodelovali s slovenskim skladateljem Janezom Močnikom, ki po neuradnih podatkih zboru že piše nove pesmi. Ob prigrizku je sledilo še veselo izmenjevanje informacij in podrobnejše opisovanje enkratnih dogodkov v Britaniji. Skratka, lep večer je bil le nadaljevanje s soncem obsijane Anglije.

Že dvajseto srečanje

Pred dnevi je športno društvo Zlato polje organiziralo že tradicionalni turnir v malem nogometu, na katerem sodelujejo ekipe AS Domžale, Prevoje in Zlato polje. TONE HABJANIC

Začetna srečanja segajo daleč nazaj, saj sta minili že dve desetletji, ko se je porodila misel in prvi turnir, takrat še ob Osnovni šoli Janka Kersnika na Brdu pri Lukovici, kasneje na travniku v Zlatem polju, vse do leta 1996, ko je bilo zgrajeno novo igrišče. Ekipo Prevoj je vsa leta sestavljal gostilničar Božo

Pogačar, ki je velik ljubitelj nogometne igre in tudi igravec. V vseh teh letih se njegova ekipa lahko pohvali z največjim številom osvojenih prvih mest in prejetim številom pokalov.

Vsa ta leta so bila ne le nogometno obarvana, ampak tudi prijetna druženja ekip AS Domžale, Prevoj in Zlatega polja.

Na tokratnem turnirju je bila najuspešnejša domača ekipa, ki je prejela tudi pokal, Božu Pogačarju pa je bilo podeljeno skromno priznanje za dolgoletno sodelovanje.

Ritmičarke zaključile sezono

Na začetku leta smo pisale o naši novi pridobitvi, o-gimnastični preprogi, ki smo jo čez leto veliko uporabljale. Treninzi na pravi površini prinesejo na tekmovanjih tudi zelo dobre rezultate, ki jih želim predstaviti tudi bralcem Rokovnjača.

EMA MEDEN

Letos smo tekmovali z dvema skupinskima vajama. Te so zahtevnejše za izvedbo, vendar mnogo bolj zanimive za gledalce. Prvo skupinsko vajo je pripravila skupina šestih mlajših deklic, ki so si za rekvizit izbrale obroč, drugo pa osem starejših deklet, ki smo tekmovali v težjem programu, prav tako z obročem. Mlajše

deklice so na prvenstveni tekmi osvojile odlično 1. mesto, na državnem prvenstvu pa so za las izgubile stopničke in bile četrte. To tekmovanje smo starejša dekleta popestrila z nastopom. Na tekmovanjih smo tudi me glede na konkurenco dosegle zelo dobre rezultate in sicer 5. mesto na eni prvenstveni tekmi in šesto na drugi. Na državnem prvenstvu smo le za 0,03 točke zgrešile medaljo in tako kot mlajše deklice končale na 4. mestu. Sedaj imamo dve četrti mesti. Čaka nas še zadnji od treh vsakoletnih nastopov, kjer bomo skupaj z začetnicami iz Blagovice in Brda pokazale, kaj smo dosegle s trdim delom v telovadnici.

Masters 2010 osvojili Prevojci

Po končanem DP v in-line hokeju je In-line zveza Slovenije organizirala Masters 2010, kjer nastopajo pretežno hokejisti z ledu in najboljše ekipe v Sloveniji. HK Prevoje se je okrepil z nekaterimi znanimi imeni slovenskega hokeja kot sta Šivic in Tičar. Za Prevoje so nastopali tudi domačini Klemen Cerar, Marko Kovač in Grega Čurčija. VD

Po rednem delu smo bili na petem mestu, kar nam ni dajalo dobrega izhodišča za finalni turnir, ki se je igral 12. junija v Areni Kranj. Naši fantje so dokazali, da so iz pravega testa, saj so najprej gladko odpravili Celjane, nato v polfinalu še Horjul Dinamite. V velikem finalu so se pomerili z domačo ekipo DPH Kavke Kranj. Domačini so bili trd oreh, vendar smo na koncu slavili Prevojci in

visoko dvignili pokal za najboljšo ekipo. Turnir je bil medijsko podprt, saj je ŠPORT TV predvajal reportažo finalne tekme.

Isti konec tedna so bili zelo uspešni tudi naši najmlajši. Končalo se je DP za mlajše selekcije. Kategorija do 16 let je osvojila 2. mesto in morala priznati premoč le boljšim ljubljancem. Prav tako smo osvojili 2. mesto in 4. mesto v kategoriji do 14 let, izgubili smo po kazenskih streljih. Da nam je letos 2. mesto usojeno, smo dokazali še v selekciji do 10 let, kjer smo z našo najmlajšo ekipo osvojili še 3. mesto. Za tako odmevne rezultate sta zaslužna predvsem trenerja Mario Troha in Blaž Nakrst, ki s svojo zavzetostjo že žanjeta prve lovorike. Veseli nas, da smo preslegli svoje cilje, vendar pa nam rezultati nalagajo še večjo odgovornost do naših junakov.

Malonogometni turnir na Brdu

Po dolgih štirih letih (zadnjega smo organizirali ravno v času prejšnjega svetovnega nogometnega prvenstva v Nemčiji) se je turnir v malem nogometu v organizaciji ŠD Lukovica, na nedeljo, 30. maja 2010 vrnil na Brdo pri Lukovici. Kot kaže, smo bili zaradi tako dolge odsotnosti kaznovani z celodnevni deževnim vremenom, ki je močno vplivalo na dejavnosti ob igrišču in ne toliko na igrišču samem, saj je vseh 15 tekem potekalo nemoteno. LE-NART CAPUDER

Izredno slabi vremenski pogoji so nas prisilili, da smo zaključne boje za prva štiri mesta preselili v pokrite prostore Rekreacijskega centra Urbanija, kjer smo spre-

mljali oba polfinala, tekmo za 3. mesto in finale. Tam sta si nasproti stali ekipi Gradbene mehanizacije Svetlin in Veveriček. Po zelo napeti in na trenutke celo živčni tekmi so naposled prepričljivo z 9:4 slavili slednji. Pred finalom si je ekipa Gostilne Furman z zmago proti Gradnjam Brlec po streljanju 6-metrovk zagotovila 3. mesto. Naj se ob tej priložnosti zahvalim vsem, ki so nam pomagali pri organizaciji turnirja: Pekarni Srček (še posebej Sebastjanu Čemažarju), že prej omenjenemu RCU, OŠ Janka Kersnika, GD Lukovica in ŠD Prevoje. Ni se bati, da bi na naslednji turnir na Brdu čakali nadaljnja štiri leta, saj se že letos jeseni obeta še en in še močnejši turnir.

Prvi slovenski evharistični kongres

Na kongres smo se odpravili z dvema avtobusoma iz župnije Brdo in Krašnja v jutranjih urah sončne nedelje 13. junija. Priprava nanj je v mnogih župnijah bila zelo bogata in obširna, k premišljevanju pa so nas povabili tudi na praznik Svetega Rešnjega telesa in Rešnje krvi 2. junija in v nedeljo na praznik Sv. trojice in na 10. navadno nedeljo. Z nagovori in premišljevanjem smo se pripravili na veliko slavlje v Celju, kjer smo dobili drugega priprošnjika med blaženimi Alojza Grozdeta. DJD

Že ob molitvi na avtobusu smo skozi okno opazovali gost promet v smeri proti Celju in zahvaljujoč dobri organizaciji prometa hitro prispeli do Arene Petrol in si počasi našli svoje mesto med množico več kot 32.000 vernikov, ki so poleg štadiona zasedli še dvorano in bližnje ulice. Najprej smo prisluhnili pesmim v spremljajočem programu, nato pričevanju različnih ljudi, med katerimi je bil tudi misijonar Pedro Opeka iz Madagaskarja ki je spregovoril o tem, kako pri njih doživljajo evharistijo. Pozorno branje zgodovine Cerkve na Slovenskem, zlasti nasilnih preganjanj, ki jih je utrpela v preteklem stoletju – pomislimo na čase tuje okupacije, državljanske vojne in brezbožnega režima – nam bo razkrilo, da je bila Božjemu ljudstvu evharistija glavni vir opore, moči in tolažbe. Naj bo to-

Stare razglednice

V uredništvo nam je pisal zgodovinar in zbiratelj starih razglednic Maks Košir iz Vodice. Poslal nam je zanimive in stare razglednice Trojan iz leta 1914.

Takole piše: »Prosil bi vas za pomoč pri prepoznavi gostilne oziroma obrtne delavnice. Žal je napis na stavbi neprepoznaven (Tinček, Franček ...??). Desno od vrat pa je obrtno znamenje, škorenj ali pa morda črna ptica vrana ?? Na hrbtani strani je tipkopis z napako, Gostina Trojan. Žal v Stražarjevi knjigi nisem našel ničesar konkretnega. Bi morda kdo od Vaših bralcev vedel za morebiten obstoj omenjene gostilne ali čevljarne? Hvala za morebiten odgovor.«

Če imate, spoštovane bralke in bralke, kakšno koli informacijo, pišite v uredništvo Rokovnjača.

Ni smrt tisto, kar nas loči, in življenje ni, kar druží nas.

So vezi močnejše. Brez pomena zanje so razdalje, kraj in čas.

(Mila Kačič)

ZAHVALA

V 82. letu starosti je sklenila svojo življenjsko pot naša draga mama, babica, prababica in teta

LJUDMILA BARLIČ

roj. Vehovec, Levičnikova Milka iz Krajnega Brda

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, vaščanom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče ter darove za svete maše. Hvala vsem, ki ste jo pospremili na zadnji poti. Lepo se zahvaljujemo g. župniku Antonu Potokarju za obiske na domu in lepo opravljen pogrebni obred. Hvala tudi dr. Lobodi in patronažni sestri ter vsem, ki ste jo v času njene bolezni obiskovali.

Vsi njeni!

rej Alojzij Grozde naš zgled in priprošnjik ter naj nam izprosi milost, da bi bili tudi mi v bratskem občestvu Cerkve vedno zvesti Gospodu.«

Del pridige in nekatere dele maše je kardinal bral v slovenščini, sicer pa v latinščini in italijanščini. Na koncu smo bili za sklep še priče procesije, ki je sledila sveti maši in se je je udeležilo več kot 130 oseb. Med njimi so bili vsi škofje, 70 duhovnikov, 50 ministrantov in 10 skavtov. S procesijo so počastili Najsvetejše in ga ponesli med vernike, da po zgledu blaženega Alojzija Grozdeta evharistijo vnovič postavijo v središče svojega življenja. Kaj hitro so kljub močnemu soncu, priznati moramo, da nas je sem ter tja razveselil tudi veter, minile ure druženja z Najsvetejšim in novim blaženim Alojzom Grozdetom in del utripa, ki ga ni mogoče opisati, ampak ga je potrebno doživeti in prenesti tudi tistim, ki tokrat niso mogli z nami.

POGREBNE STORITVE VRBANČIČ

Gsm: 041 611 491, Tel.: 01 729 36 24

Ob boleči izgubi vaših najdražjih, smo Vam v pomoč s prijazno besedo tolažbe in pogrebnimi storitvami, opravljenimi z največjo pieteto.

Ob izgubi bližnjega Vam nudimo:

- prevoz pokojnega (v celi Sloveniji)
- prevoz pokojnega v tujino ali iz tujine
- oblačenje in ureditev pokojnega
- postavitve odra za krsto na domu
- oblačenje sobe z zavesami
- prevoz žalnega sprevoda
- nošenje pokojnega na žalni slovesnosti
- izkop in zasip, ter dekoracija grobov
 - prva ureditev groba
 - ureditev grobov
- ozvočenje pogrebne slovesnosti
- objava osmrtnice na RTV Slovenija
- izdelava in okvirjenje žalne slike
 - fotografiranje pogreba
 - izdelava partnih listov
 - naročilo žalnega cvetja
 - posredovanje pevcev
 - posredovanje trobentača
 - branje govora
- ureditev pogrebne (ZZZS)
- ureditev vseh potrebnih dokumentov za pogreb
 - prekopi pokojnika
 - izpisek iz matične knjige umrlih
- ureditev dokumentacije za prevoz v tujino ali iz tujine na konzularnih predstavništvi v Sloveniji ali tujini

www.pogrebne-storitve-vrbancic.si, e-mail: andrej.psv@gmail.com

		SLOVENSKA NACIONALNA STRANKA	PRIPOMOČEK ZA NAMERJANJE NA CEVI STRELNEGA OROŽJA	KMET, ORAČ	V RIM. RELIGIJI ZLI DUHOVI MRTVIH	NEUMANN, STANISLAV	PRIPADNIK INDIJANSKEGA LJUDSTVA V PERUJU	1.000 W	SVETILKA NA ACETILEN	KDOR LOVI RAKE
	KAMNIŠKI ŽUPAN (ANTON)									
	LAŽ									
	NEPRIJETEN, NEUGODEN OBČUTEK					GORA, NA KATERI SE ZBIRAJO ČAROVNICE				
	POLET	TOK, TULEC	MOŠTVO				OBLIKA Ž. IMENA OTILIJA			
							ZLATO (LAT.)			
	VRATA	IZMENJALEC	LEVI PRITOK REKE SEVERN V ANGLIJI	SEČNJA		OBRED				ŠKOTSKA RODOVNA SKUPNOST
KDOR IMA SLADKORNO BOLEZEN						NEM. FILOZOF (IMMANUEL)				
							PREMIKANJE Z ODRIVI	MAJHEN KRT		
KONTRAPEZA								MAŠČOBNO TKIVO PRI PRAŠIČIH		
					MESTO NA BAVARSKEM, NEMCIJA				AVT. OZNAKA NIZOZEMSKA	
TOVARNA V CELJU			ELANOVA SMUČKA		SL. GIMNAST (ŠTUKELJ)				AFRIŠKI SESALEC, PODOBEN ŽIRAFI	
			NASLONJALO					IZDELEK IZ ZMLETEGA ŽITA		
UGLED, SLOVES								PLODOVI KAKAVOVCA		
						SMUKEC			GLIVIČNA BOLEZEN NA VINU	
						PODGOBJE			OKOSTJE GLAVE	
KEMIJSKI SIMBOL ZA INDIJ			SLOMŠKOV ROJSTNI KRAJ			MEDVEDEK VREČAR				KDOR VSEBIN-SKO PRAZNO, NESPAJMETNO GOVORI, ČESNALO
			POLITIČNI ALI VOJAŠKI ODPOSLANEC			PODOBOST, SORODNOST				POSTELJNA NIŠA
JELENJE MESO								DELAVEC, KI KOPLJE		
STANJE, KO NAD STVARM, POLOŽAJEM NI PREGLEDA								DRUŽABNA IGRA S KARTAMI		
ZAVOJ, PAKET						SPEVNO (glasb.)				
						ZAČETNI UDAREC PRI HOKEJU				
NAPRAVA ZA MLETJE ŽITA					SVETLEJŠI LES NA OBO-DU DEBLA				KRAJEVNA SKUPNOST	
					BIBLUSKI TRPIN				V GR. MIT. SODNIK V PODZEMLJU	
BITJE, STVAR V ŠOLASTIČNI FILOZOFIJI			GORSKI PRELAZ V ŠVICI					ŽLAHTNI PLIN		
			BAVČAR, IGOR					BARTOL, VLADIMIR		
ZLOBNEŽ, HUDIČEVEC							SPOROČILO JAVNOSTI			
SKRBNOST, VESTNOST							NOČNA MOČVIRSKA PTICA, KI DOBRO PLEZA			

POMOČ: ALKOVA - posteljna niša; AKRIBIJA - skrbnost, vestnost; CANTABILE - spevno (glasb.); LEMURI - v rim. religiji zli duhovi mrtvih;

Rešitev skritega gesla pošljite do **20. julija** na naslov: **Uredništvo Rokovnjača, Stari trg 1, 1225 Lukovica.**

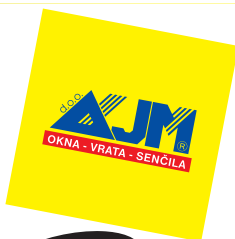
Izžrebali bomo tri nagrajence, ki bodo prejeli nagrade:

1. nagrada paket naravnih izdelkov A. VOGEL; 2. nagrada paket izdelkov iz sončne linije ESI; 3. nagrada paket izdelkov iz linije FIDIMED

Srečna nagrajenka iz meseca maja je **Zvonka Slapar, Rafolče 31, 1225 Lukovica. Čestitke!**

080 22 36
HP Commerce
 Za toplo zimo in pomlad kurilno olje Hubat
www.hp.commerce.si

Kamniške novice
www.kamniske-novice.si

NOVO zastopstvo v Domžalah!

OKNA - VRATA - SENČILA

5%
otvoritveni
popust

in 7% splošni

AJM zastopstvo
JOMONT d.o.o.
Ljubljanska cesta 4j
1241 Kamnik
PE: Ulica Nikole Tesle 18
1230 DOMŽALE
tel/fax.: 05/99 24 849
GSM: 031/356 505
e-mail: ajm.jomont@siol.net

Otvoritveni + splošni popust traja do 18.7.2010,
splošni pa do 31.7.2010. Popust velja za PVC program.

Vila MIRAKUL *** Mali Lošinj

Donja Bričina 53, Mali Lošinj, Rezervacije: e-mail: matjazv@ir-image.si, gsm: +386 41 639 -187

Vila MIRAKUL

Pogled iz apartmaja

Izredno blagodejna klima

**PROSTIH ŠE NEKAJ TEDENSKIH TERMINOV
V APARTMAJIH APP2 STUDIO IN APP5
V IDILIČNI MESTNI VILI S ČUDOVITIM
POGLEDOM NA ZALIV IN MESTO.**

NAJEM APP2 STUDIO za 2 osebi

že od 33,00 eur/dan!

NAJEM APP5 za 5 oseb

že od 59,00 eur/dan!

**OTROK DO 12. LETA na pomožnem
ležišču GRATIS!**

Cenik z vsemi cenami si oglejte na www.vilamirakul.com.

POKLIČITE ZDAJ!

Vrt

Zelenica

APP5

APP5

APP2

Konoba - večnamenski prostor

GE-ETIKA
geodetske storitve, d.o.o.

Slamnikarska cesta 1d, 1230 Domžale
gsm: 040 270 239 - Boštjan Hrovat
internet: www.geo-etika.si
e-pošta: info@geo-etika.si

- ZEMLJIŠKI KATASTER (ureditev meje, parcelacija, ...)
- INŽENIRSKA GEODEZIJA (geodetski načrti, zakoličbe, ..)
- KATASTER STAVB (vpis stavbe in delov stavbe v kataster stavb, ..)

